Notulen Ronde Raadszaal op donderdag 8 januari 2026

Tijdstip: 19.00-22.55 uur

1.1 Aanwijzingsbesluit elektronische kanalen publieke dienstverlening (Salvino)19.00-19.23 uur

| | |
|---|---|
| Aanwezig | |
| de voorzitter: | J. Tholen |
| de griffier: | A. Lamers |
| | |
| de leden | |
| GOB: | F.E.M. van Kan |
| CDA: | P.T.H.M. Henssen |
| Stadspartij: | J.W. Coumans |
| GroenLinks/PvdA: | J.E. Janssen |
| D66: | C. Reiner-Pibiri |
| VVD: | N.J.E. Strech |
| PVV: | J.G. Kollée |
| SPA: | J.J. Renet |
| Lokaal Sittard-Geleen-Born: | - |
| Burger Centraal | A.R.A.R. Lotfy |
| PIT: | M.M.J.T. Schenk-Hermans |
| | |
| het college: | Wethouder Salvino |
| | |
| ambtenaar: | Mevrouw Terpstra |
| | |
| notulen: | I. van Mourik (Notuleerservice Nederland) |

De voorzitter opent de vergadering en heet iedereen welkom Hij licht toe dat technische vragen vooraf zijn gesteld en beantwoord, zodat de vergadering zich kan richten op het politieke debat.
Vervolgens introduceert hij het eerste agendapunt: het raadsvoorstel over het vaststellen van het aanwijzingsbesluit elektronische kanalen voor de publieke dienstverlening van de gemeente Sittard-Geleen. Daarbij wordt ook voorgesteld om mandaten te verlenen aan directeuren en ondermandaat aan teammanagers voor het actualiseren van de bijlagen bij dit besluit. Er wordt gevraagd de gemeenteraad hierover te adviseren.

*Eerste termijn*

Mevrouw Van Kan (GOB) geeft aan dat haar fractie positief is over het aanwijzingsbesluit. Ze benadrukt dat het belangrijk is dat richting inwoners goed, duidelijk en transparant wordt gecommuniceerd op welke manier aanvragen kunnen worden ingediend.

De heer Coumans (Stadspartij) spreekt zijn steun uit voor het voorstel. Hij wijst erop dat met de nieuwe wet die op 1 januari 2026 in werking treedt de communicatiekanalen tussen gemeente, inwoners en bedrijven worden verbeterd. Daarbij vindt zijn fractie het belangrijk dat inwoners gebruik kunnen blijven maken van de analoge weg.

De heer Renet (SPA) stelt een vraag over de bevoegdheden in het voorstel. Hij wil weten of er sprake is van een mandaat of van delegatie. Tegen een mandaat heeft hij geen bezwaar, maar tegen delegatie wel, omdat hij vindt dat de raad de bevoegdheid moet kunnen terughalen wanneer dat nodig is.

Mevrouw Schenk-Hermans (PIT) geeft aan dat veel gemeenten worstelen met de vraag hoe de overheid bereikbaar en benaderbaar blijft terwijl de dienstverlening steeds verder digitaliseert. PIT begrijpt dat dit een lastige opgave is, maar ziet ook dat sommige gemeenten hierin bewust duidelijke keuzes maken. Volgens PIT is het voor inwoners niet vanzelfsprekend om te weten via welk kanaal iets formeel moet worden ingediend. Wanneer iemand contact opneemt met de gemeente, moet diegene het gevoel hebben geholpen te worden, zonder eerst zelf door complexe systemen te moeten navigeren. De beantwoording van de technische vragen laat zien dat intern al veel goed is ingericht, waarvoor ze complimenten uitspreekt. Tegelijkertijd roept ze de wethouder op om deze manier van werken ook extern zichtbaarder te maken, zodat duidelijk wordt dat Sittard-Geleen laagdrempelig en bereikbaar is en menselijk wil omgaan met haar inwoners.

De heer Strech (VVD) geeft aan dat zijn fractie voorstander is van goede en moderne digitale dienstverlening en dat het logisch en noodzakelijk is dat Sittard-Geleen voldoet aan de Wet modernisering elektronisch bestuurlijk verkeer. Inwoners en ondernemers moeten veilig, eenvoudig en betrouwbaar digitaal zaken kunnen doen met de gemeente. Juist omdat deze wet raakt aan de rechten van inwoners, plaatst de VVD daarbij een aantal fundamentele kanttekeningen.
Allereerst stelt hij vragen over de timing. De wet is per 1 januari 2026 in werking getreden, terwijl het aanwijzingsbesluit pas later door de raad wordt vastgesteld. De VVD vraagt op welke juridische basis het digitale verkeer in de tussenliggende periode is vormgegeven, omdat het aanwijzen van formele communicatiekanalen een raadsbevoegdheid is en dit de rechtszekerheid van inwoners en de rol van de raad raakt.
Daarnaast gaat hij in op de democratische controle. Hoewel de VVD begrip heeft voor het actualiseren van bijlagen via mandaat, bepalen deze bijlagen wel welke kanalen rechtsgeldig zijn. Hij vraagt hoe de raad wordt geïnformeerd over wijzigingen die via mandaat worden doorgevoerd en verzoekt om periodieke overzichten, zodat de raad het overzicht behoudt.
Ook vraagt hij aandacht voor de rechtsbescherming van inwoners. Hij wil weten wat er gebeurt als inwoners een bericht via een informeel kanaal indienen, of zij actief worden geholpen en geen termijnen missen, en hoe inwoners begin januari konden weten welk kanaal rechtsgeldig was. Daarnaast vraagt hij hoe wordt omgegaan met storingen.
Tot slot benadrukt hij het belang van toegankelijkheid voor niet digitaalvaardige inwoners. De VVD vraagt hoe deze groep actief wordt ondersteund en hoe wordt voorkomen dat digitale dienstverlening de enige route wordt, terwijl analoge kanalen behouden moeten blijven.
De VVD steunt de richting van het voorstel, maar vindt het essentieel dat de raad tijdig wordt betrokken, dat de rechtszekerheid van inwoners is gewaarborgd en dat de democratische controle behouden blijft. Hij sluit af met de vraag of het college kan toezeggen dat de raad bij toekomstige wetgeving met impact op inwonersrechten altijd voor inwerkingtreding wordt betrokken.

Mevrouw Reiner-Pibiri (D66) benadrukt dat haar fractie het belangrijk vindt dat inwoners en ondernemers door de nieuwe wet formeel digitaal kunnen communiceren met de gemeente. Ze noemt daarbij belangrijke randvoorwaarden, zoals een automatische ontvangstbevestiging, een afschrift van de ingediende gegevens, meldingen via de berichtenbox en verlengde termijnen bij storingen. D66 steunt het voorstel om de bijlagen met formulieren en webpagina’s via mandaat te kunnen actualiseren, zodat efficiëntie, actualiteit en zorgvuldigheid gewaarborgd blijven.
Wel vraagt zij nadrukkelijk aandacht voor het monitoren van incidenten en andere knelpunten, zodat de raad geïnformeerd blijft over het succes van de implementatie. Ook onderstreept ze het belang van de zorgplicht voor niet digitaalvaardige inwoners. D66 steunt het besluit, maar stelt nog een aanvullende vraag aan het college. Ze vraagt hoe de gemeente technisch borgt dat voor alle aangewezen digitale kanalen altijd automatisch een ontvangstbevestiging en een afschrift van de ingediende gegevens worden geleverd, ook wanneer gebruik wordt gemaakt van landelijke of externe systemen zoals DigiD of de MijnOverheid-berichtenbox.

De heer Kollée (PVV) geeft aan dat het aanwijzingsbesluit weliswaar als een technisch document wordt gepresenteerd, maar in de praktijk grote gevolgen heeft voor inwoners en bedrijven die hun rechten moeten kunnen uitoefenen. De PVV erkent dat digitalisering noodzakelijk is door landelijke wetgeving en dat het aanwijzen van duidelijke kanalen nodig is, maar waarschuwt voor een systeem waarbij de organisatie de weg kent en de inwoner moet zoeken.
Hij benadrukt dat digitalisering nooit mag betekenen dat inwoners rechten verliezen door het kiezen van een verkeerd kanaal, een storing of een fout in een formulier. Volgens de PVV moet het systeem de inwoner dienen en niet andersom, waarbij de menselijke maat leidend blijft. Inwoners moeten actief geholpen worden wanneer zij vastlopen of fouten maken.
Daarnaast onderstreept hij het belang van het volledig beschikbaar houden van analoge kanalen, zoals balie en telefonische afspraken, zodat niet digitaalvaardige inwoners niet buitenspel worden gezet. De PVV steunt het principe van digitale kanalen, maar legt de nadruk op dienstverlening, duidelijkheid en actieve ondersteuning.

Wethouder Salvino benadrukt dat het aanwijzingsbesluit bijdraagt aan goede dienstverlening en voortvloeit uit de nieuwe wet, die inwoners het recht geeft om ook digitaal formeel met de gemeente te communiceren. Met dit besluit worden bestaande digitale formulieren en kanalen formeel aangewezen, deze kanalen waren in de praktijk al in gebruik.
Op de vraag van de heer Renet verduidelijkt ze dat het om mandaat gaat en niet om delegatie. Ze geeft aan dat veel vragen, met name die van de VVD, al zijn beantwoord in de eerder gestelde technische vragen van onder andere PIT, die aan de stukken zijn toegevoegd. Daarin is ook toegelicht hoe de digitale kanalen worden gebruikt en juridisch worden geborgd.
De wethouder benadrukt dat de gemeente de plicht heeft om formulieren goed vindbaar te maken en inwoners correct te begeleiden bij digitale communicatie. Ze bevestigt dat de raad geïnformeerd blijft over wijzigingen en ontwikkelingen. Ook wordt gekeken naar het registreren van knelpunten, bijvoorbeeld wanneer inwoners het verkeerde formulier gebruiken, zoals gesuggereerd in de technische vragen.
Daarnaast zegt ze toe extra aandacht te besteden aan communicatie richting inwoners over de digitale dienstverlening. Tot slot onderstreept ze dat toegankelijkheid en inclusie zijn geborgd, digitaal communiceren is een recht en geen verplichting. Analoge kanalen zoals balie en telefonisch contact blijven volledig beschikbaar en veranderen niet door dit besluit.

Mevrouw Terpstra (ambtelijke ondersteuning) licht toe dat de gemeente continu monitort of de verbinding met de landelijke applicaties goed functioneert. De systemen zijn zo ingericht dat acties niet worden afgerond als niet alle stappen correct verlopen, en de burger automatisch geïnformeerd wordt als iets niet succesvol is.
Bij kleine storingen krijgt de burger direct een melding. Mocht er onverhoopt iets over het hoofd worden gezien, dan kan de burger contact opnemen en wordt het probleem uitgezocht en coulance toegepast. In de regeling is vastgelegd dat, wanneer de techniek niet werkt, samen naar een oplossing wordt gezocht, zodat de inwoner niet de dupe wordt van technische problemen.

Mevrouw Reiner-Pibiri (D66) vraagt of er ook daadwerkelijk protocollen zijn ingericht voor storingen, vooral omdat externe API’s problemen kunnen veroorzaken. Ze wil weten of er intern duidelijke afspraken bestaan over hoe te handelen bij storingen, zodat iedereen weet wat te doen.

Mevrouw Terpstra (ambtelijke ondersteuning) bevestigt dat dit technisch is geregeld. Samen met ICT en de vakafdelingen zijn protocollen opgesteld voor het afhandelen van storingen. Ze benadrukt echter dat door continue ontwikkelingen, zoals nieuwe externe API’s, er steeds opnieuw aanpassingen nodig kunnen zijn. Wat nu is ingericht kan morgen weer aanvullingen of bijstellingen vereisen om nieuwe situaties goed te kunnen afhandelen.

De voorzitter concludeert dat het agendapunt als hamerstuk naar de raadsvergadering kan. Hij schorst de vergadering voor enkele minuten.

1.2 Vernieuwing en voortzetting regeling Starterslening (Geilen) 19.30-21.20 uur

| | |
|---|---|
| Aanwezig | |
| de voorzitter: | J. Tholen |
| de griffier: | A. Lamers |
| | |
| de leden | |
| GOB: | E.J.C. Janssen |
| CDA: | P.J. Brouwers |
| Stadspartij: | W.P.H. Paauwe |
| GroenLinks/PvdA: | J.E. Janssen |
| D66: | C. Reiner-Pibiri |
| VVD: | J.M.H. Joosten |
| PVV: | D.D.W. Pfoster |
| SPA: | P.W.M. Winteraeken-Bruls |
| Lokaal Sittard-Geleen-Born: | - |
| Burger Centraal | A.R.A.R. Lotfy |
| PIT: | M.G.H. Habets |
| | |
| het college: | Wethouder Geilen |
| | |
| ambtenaar: | De heer Machiels |
| | |
| notulen: | I. van Mourik (Notuleerservice Nederland) |

De voorzitter opent het tweede agendapunt, waarin de raad wordt gevraagd te adviseren over de vaststelling van de verordening starterslening, die vanaf 1 februari 2026 geldt, en over instemming met een verhoging van de lening aan het Stimuleringsfonds Volkshuisvesting Nederlandse Gemeenten met 1,6 miljoen euro voor de uitvoering van de regeling.

*Eerste termijn*

De heer Pfoster (PVV) geeft aan dat de starterslening aantoonbaar verschil maakt voor een deel van de starters op de woningmarkt. De PVV-fractie steunt het uitgangspunt dat starters een eerlijke kans verdienen, maar benadrukt dat zorgvuldig moet worden omgegaan met de inzet van gemeentelijke middelen.
Hij merkt op dat de vraag naar de lening sterk is toegenomen, maar dat ongeveer de helft van de toegekende aanvragen uiteindelijk niet leidt tot een daadwerkelijke lening. SVn kan echter geen inzicht geven in de redenen van afwijzing, waardoor het beleid moeilijk bij te sturen is. De PVV vindt dat de regeling terecht moet komen bij starters die het echt nodig hebben en niet bij financieel minder kwetsbare mensen. De maximale koopsom van 300.000 euro ligt boven het bedrag waarvoor de meeste starters woningen kopen (circa 250.000 euro), wat vragen oproept over de doelgroepafbakening. Positief is dat SVn alle aanvragen aan een autonome financiële toetsing onderwerpt.
Over de financiële kant merkt hij op dat de gemeente formeel extra 1,6 miljoen leent via SVn, waarbij de gemeente materieel wel risico loopt. Het renterisico wordt beperkt geacht, maar volledig risicoloos is het niet. Het fonds wordt als feitelijk revolverend gezien, maar de mate van revolvering is onvoldoende om zonder extra middelen nieuwe leningen te verstrekken. Een overzicht van aflossingen sinds 2015 ontbreekt nog.

De PVV benadrukt dat financiële voorzichtigheid belangrijk is om sociaal beleid structureel voort te zetten. Ook wijst hij erop dat startersleningen geen extra woningen creëren en mogelijk prijsopdrijvend werken bij krap aanbod. De fractie vindt dat de starterslening ondersteunend mag zijn, maar niet het hoofdinstrument van het woonbeleid. De focus blijft op meer, sneller en lokaal bouwen.
Positief vindt de PVV dat starters vaak oudere of kwetsbare woningen kiezen, waardoor leegstand wordt tegengegaan, wijken worden opgeknapt en woningen worden verduurzaamd. Ook waardeert de fractie dat de uitvoering structureel bij één beleidsmedewerker ligt en dat er na één jaar een evaluatie van de regeling en maximale koopsom plaatsvindt.

Mevrouw Reiner-Pibiri (D66) steunt de ambitie om starters te helpen, als onderdeel van een breder beleid om jongeren in Sittard-Geleen te behouden en een logische doorstroom op de woningmarkt te bevorderen. Ze benadrukt dat de starterslening een waardevol extra instrument is, waarmee in 2024–medio 2025 al 114 starters succesvol een woning konden kopen, een van de hoogste aantallen in Limburg.
D66 waarschuwt echter voor het principiële probleem van onduidelijkheid over continuïteit. Als de regeling telkens moet worden gesloten omdat het budget op is, kan dit het vertrouwen in de overheid ondermijnen. Ze steunt wel de keuze om de maximale koopsom vast te stellen op 300.000 euro, om kwetsbare huishoudens te beschermen en de inclusieve werking in wijken zoals Lindenheuvel te behouden.
Een belangrijk aandachtspunt is volgens D66 de woonlastenimpact voor starters, vooral in oudere woningen met energielabel D–G. De starterslening kan worden ingezet voor verduurzaming, maar dit is geen verplichting. D66 wil dat starters vooraf inzicht krijgen in hun totale woonlasten, inclusief hypotheek, energielasten en eventuele lening voor verduurzaming, en of dit in de praktijk haalbaar is, vooral voor starters met beperkte financiële buffers zoals een studieschuld of weinig spaargeld.
De fractie vraagt daarom expliciet om blijvende aandacht voor monitoring van de woonlastenimpact en begeleiding van deze doelgroep. Hun concrete vraag aan het college is om een impactanalyse te delen van de te verwachten totale woonlastenontwikkeling (hypotheek, starterslening en verduurzamingskosten) voor woningen met de slechtste energielabels, zodat kan worden getoetst of de regeling daadwerkelijk leidt tot structureel verantwoorde maandlasten en een evenwichtige loan-to-value.

De heer Habets (PIT) benadrukt dat PIT het belangrijk vindt om realistische, SMART geformuleerde doelen vast te leggen en te kunnen verantwoorden.
PIT maakt zich zorgen over de financiering van het plan, het huidige voorstel is duurder dan de eerdere variant door een lagere bijdrage van de provincie, en door het verruimen van de criteria lijkt het dat er meer aanvragen mogelijk zijn, terwijl dit financieel niet is meegewogen. PIT had graag gezien dat de raad eerder betrokken werd bij de mogelijkheid om de regeling vorig jaar uit te breiden of aan te passen, het niet bespreken hiervan ziet de fractie als een gemiste kans.
PIT pleit er dan ook voor dat de raad in de toekomst tijdig wordt geïnformeerd en keuzes kan meewegen, zodat niet pas achteraf blijkt dat het budget op is. Het doel is een adequate regeling voor starters, waarbij de raad voldoende invloed behoudt.

De heer Paauwe (Stadspartij) benadrukt dat de regeling voor starters snel gerealiseerd moet worden om nieuwe en bestaande inwoners, vooral jongeren, te helpen zich in Sittard-Geleen te vestigen of te laten blijven. Hij hekelt dat de raad pas in november 2025 werd geïnformeerd dat het budget op was, terwijl er eerder kansen lagen in samenwerking met de provincie.
De Stadspartij vindt dat de maximale koopsom van 300.000 euro te laag is gezien de huidige woningprijzen en betwijfelt de conclusie dat een hoger maximum (345.000 euro) het doel van de regeling voorbijschiet. Volgens hen zouden diverse woningen boven 280.000 euro uitkomen, waardoor sommige aanvragen vooraf kansloos zijn.
Met het voorgestelde budget van 1,6 miljoen euro en minimaal 80 leningen in 2026 vindt de fractie de middelen aan de karige kant. Zij pleiten voor een hoger budget om de aantrekkingskracht van betaalbare koopwoningen te vergroten, vergelijkbaar met het beleid in Heerlen, en benadrukken dat dit niet alleen voor zorgpersoneel van belang is.
De fractie vraagt de wethouder of het maximale budget van 1,6 miljoen euro mogelijk tegen een provinciaal plafond aanloopt en stelt dat een hogere inzet deels kan compenseren wat in 2025 is gemist.
De Stadspartij ziet dit als een kans voor samenwerking en benadrukt dat een snelle en ambitieuze

regeling een mooie impuls kan zijn voor de stad en nieuwe huizenkopers, ter gelegenheid van het 25-jarig bestaan van Sittard-Geleen.

Mevrouw Lotfy (Burger Centraal) benadrukt dat het goed is dat er een nieuwe verordening komt die per 1 februari in werking kan treden, zodat starters weer dat extra zetje krijgen. Ze steunt ook de verhoging van de maximale koopprijs voor de starterslening naar 300.000 euro.
Ze geeft echter aan dat 300.000 euro volgens haar niet meer realistisch is voor het kopen van een starterswoning, en ze vraagt of er mogelijkheden zijn om de koopprijs iets te verhogen. Daarnaast hekelt ze dat de raad niet eerder is geïnformeerd over het leeg raken van het budget. Continuïteit van de starterslening is volgens haar essentieel voor inwoners, en het past bij een betrouwbare overheid dat gelijke situaties gelijk worden behandeld.

Mevrouw Joosten (VVD) begint met kritiek op de manier waarop het college de raad heeft geïnformeerd. Ze wijst erop dat de beantwoording van hun artikel 43-vraag pas op de dag van de vergadering naar de raad is gestuurd, terwijl deze al op 10 december was ingediend en de stukken dinsdag al in het college zijn besproken. Volgens haar is dit geen slordigheid, maar een bewust te late informatieverstrekking, wat past in het patroon dat het college dossiers achteraf rechtvaardigt in plaats van de raad tijdig te betrekken.
Ze benadrukt dat de raad geen nieuwsbriefabonnee is, maar het hoogste bestuursorgaan, en dat het college een actieve informatieplicht heeft die hier is geschonden. Het argument van het college dat zij niet eerder konden handelen vanwege het ontbreken van definitieve provinciale besluitvorming houdt volgens haar geen stand, het college wist al in 2024 dat de provinciale regeling zou wijzigen en dat het budget voor startersleningen op zou raken. Andere gemeenten hebben op basis van dezelfde informatie wel tijdig geanticipeerd.
De gevolgen van het te late handelen zijn concreet, starters zijn maandenlang uitgesloten geweest, hebben koopkansen gemist en zijn soms financieel benadeeld. Volgens de VVD negeert het college dit in de beantwoording en verschuilt het zich achter technische en boekhoudkundige redeneringen, terwijl voor starters de situatie realiteit is.
De VVD concludeert dat het college te laat heeft gehandeld, de raad structureel te laat heeft geïnformeerd en geen politieke verantwoordelijkheid neemt. Mevrouw Joosten stelt dat als het college volhoudt dat alles correct is verlopen, de VVD dit dossier niet als afgesloten beschouwt en bij de eerstvolgende raadsvergadering een motie van afkeuring overweegt.

De heer Janssen (GroenLinks/PvdA) geeft aan dat zijn fractie het raadsvoorstel voor het continueren van de starterslening steunt, inclusief het beschikbaar stellen van minimaal 80 leningen door verdubbeling van het budget. Hij vindt het jammer dat potentiële starters ruim een half jaar geen beroep op de regeling konden doen en dat de raad hiervan niet tijdig op de hoogte werd gebracht. Hij vraagt de wethouder hoe wordt voorkomen dat dit in de toekomst opnieuw gebeurt, zodat de raad tijdig kan beslissen en geen starters buiten de boot vallen.
Hij benadrukt dat de startende koper steeds jonger is, vaak onder de 25 jaar, waardoor de vraag naar de regeling waarschijnlijk verder zal stijgen. GroenLinks/PvdA ziet weinig financieel risico voor de gemeente, omdat de leningen via een revolverend fonds verlopen, de starter lost binnen 3 jaar gedeeltelijk af en volledig bij verkoop binnen 30 jaar. De fractie steunt ook de maximale koopsom van 300.000 euro, waardoor de regeling gericht blijft op starters met een lager inkomen en bijdraagt aan de leefbaarheid van kwetsbare wijken zoals Lindenheuvel en Lutterade.
Daarnaast benadrukt hij dat door aankoop via de regeling sociale huurwoningen vrijkomen. Hij vraagt de wethouder of onderscheid kan worden gemaakt tussen woningen die daadwerkelijk vrijkomen en sociale huurwoningen die worden gekocht, en stelt voor dat dit onderdeel wordt van een bredere impactanalyse.
Tot slot merkt hij op dat veel aanvragen niet succesvol worden afgerond en vraagt hij of bij het e-formulier meer aandacht kan worden besteed aan goede instructies om teleurstellingen te beperken.
GroenLinks/PvdA benadrukt dat het uiteindelijke doel blijft om jonge starters te helpen aan betaalbare koopwoningen, parallel aan een toename van betaalbare huur- en koopwoningen in de stad.

Mevrouw Janssen (GOB) spreekt namens haar fractie waardering uit voor het voorstel voor de voortzetting en actualisering van de starterslening. Ze benadrukt dat de regeling goed wordt gevonden door jongeren en starters en dat de vraag hoog blijft. Ze steunt het verhogen van het budget naar 1,6

miljoen euro, omdat dit in de huidige woningmarkt nodig is om starters te helpen en teleurstellingen te voorkomen.
De fractie waardeert ook de maximale koopsom van 300.000 euro. Ze stelt een vraag aan de wethouder over waarom ervoor is gekozen de regeling eerst integraal te evalueren en aan de raad voor te leggen, in plaats van tussentijds ad hoc aanpassingen te doen. Tot slot complimenteert ze de wethouder en de organisatie met het uitvoeren van de afgesproken evaluatie, iets waar ze eerder nadrukkelijk om had gevraagd.

De heer Brouwers (CDA) benadrukt dat Sittard-Geleen, op één gemeente na, de meeste startersleningen van Limburg verstrekt en dat dit laat zien dat de gemeente actief investeert in jonge kopers. Hij vindt het belangrijk dat dorpen en stad aantrekkelijk blijven voor starters, en dat de starterslening bijdraagt aan een betere doorstroming op de woningmarkt.
Hij merkt op dat door wijzigingen in de provinciale regeling de gemeente meer moet bijdragen, maar dat dit de investering waard is gezien het belang voor starters. Hij waardeert dat de regeling in lijn is met buurgemeenten, wat zorgt voor uniformiteit in de regio. De lening biedt starters betere kansen, vooral nu huurprijzen stijgen.
Daarnaast benadrukt hij het belang van een periodieke evaluatie van de regeling, zodat de raad tijdig kan bijsturen als de woningmarkt of de behoeften van starters veranderen, of als het budget dreigt op te raken. Hij vraagt de portefeuillehouder hoe dit proces concreet wordt ingericht, zodat de raad effectief kan anticiperen en eventueel extra budget kan vrijmaken indien nodig.

Wethouder Geilen onderschrijft de analyse van onder andere de heer Pfoster dat de lening een aanvullend instrument is, het is niet bedoeld om het woningtekort op te lossen, maar om starters daadwerkelijk te ondersteunen bij hun eerste woning. Tegelijkertijd moet worden voorkomen dat de lening onbedoeld prijsopdrijvend werkt in de markt.
Hij legt uit dat er een uitgebreide evaluatie is uitgevoerd om te onderzoeken hoe de regeling in de praktijk functioneert, en dat deze evaluatie de aanleiding vormt voor het huidige voorstel om de verordening bij te stellen en het maximale leenbedrag vast te stellen. Het doel is om het instrument effectief, doelgericht en toekomstbestendig te houden. Hij benadrukt dat het belangrijk is om periodiek te blijven evalueren en de resultaten te delen via de factsheet wonen, zodat de raad tijdig inzicht heeft in de werking van de regeling en eventueel kan bijsturen.
Daarnaast gaat hij in op de kritiek over het tijdig informeren van de raad. Hij erkent dat de raad vorig jaar in juli eerder op de hoogte had moeten worden gesteld over de stand van zaken rondom de starterslening. Tegelijkertijd wijst hij erop dat de vragen van mevrouw Joosten over het dossier van 11 december binnen de termijn van het reglement van orde zijn beantwoord. Hoewel de raad de antwoorden pas recentelijk schriftelijk ontving, waren deze al verstrekt tijdens afgelopen raadsvergadering en verwerkt in de notulen van deze raadsvergadering en beschikbaar voor raadsleden.
Hij legt verder uit dat de standaardprocedure is dat vragen die in het college op dinsdag worden besproken, donderdag naar de raad worden verzonden. Dit is een vaste werkwijze, waardoor de raad altijd op tijd over het volledige dossier beschikt voor de behandeling. Hiermee wil hij benadrukken dat er geen sprake is van nalatigheid, maar dat het college handelt binnen de geldende termijnen en procedures, zodat de raad de mogelijkheid heeft een weloverwogen besluit te nemen.

Mevrouw Joosten (VVD) uit haar frustratie over de manier waarop het college met de raad omgaat. Ze vindt het oneerlijk dat de art. 43 vragen van haar fractie van 10 december pas zo laat werden beantwoord, terwijl de technische vragen van andere fracties binnen een paar dagen worden behandeld. Ze benadrukt dat het laat ontvangen van de antwoorden het moeilijk maakt om zich goed voor te bereiden op de raadsbehandeling en noemt de gang van zaken flauw en niet correct richting de raad.

Wethouder Geilen legt uit dat alle vragen, inclusief de artikel 43-vragen, binnen de geldende termijn zijn beantwoord en conform het reglement van orde via de collegetafel aan de raad zijn verstrekt. Hij wijst erop dat technische vragen op een ander moment worden behandeld en niet via het college lopen, maar dat ook die tijdig aan de raad beschikbaar waren.
Hij geeft toe dat het ideaal geweest zou zijn de raad al in juli vorig jaar te informeren over het leegraken van de pot voor de starterslening. Wel schetst hij het dilemma dat er nog een wijzigende verordening van de provincie aan zat te komen. Een apart voorstel alleen om de pot te verhogen zou daarom een

tweetrapsraket in de besluitvorming hebben vereist, wat inefficiënt zou zijn geweest. In plaats daarvan is gekozen voor een integraal voorstel waarin zowel de verordening als de budgetaanpassing samen zijn meegenomen, zodat de raad een volledig en weloverwogen dossier ontvangt.
Hij merkt op dat de gemeente naar zijn weten een van de eerste is die in dit jaar een nieuwe verordening voorlegt op basis van de geactualiseerde provinciale regeling, waarmee starters vanaf 1 februari 2026 weer toegang hebben tot de lening. Hij benadrukt dat dit zorgvuldig en integraal is aangepakt, met oog voor zowel wettelijke vereisten als de belangen van de starters.

Mevrouw Lotfy (Burger Centraal) uit haar zorgen over de manier waarop het college reageert op raadsleden. Ze vindt het ongepast dat wethouder Geilen suggereert dat mevrouw Joosten haar vragen zelf in de notulen had kunnen terugvinden, en noemt dit een wijzend vingertje dat te vaak voorkomt. Ze benadrukt dat het niet de taak van raadsleden is om zelf antwoorden te zoeken in notulen, raadsinformatiebrieven of andere stukken. Als raadsleden vragen stellen, hebben ze recht op volledige en duidelijke beantwoording, zodat zij hun controlerende en adviserende rol goed kunnen uitvoeren. Ze vraagt de wethouder daarom om in de toekomst gepaster en respectvoller om te gaan met vragen van de raad, en noemt dit met name belangrijk omdat dit dossier al twee keer aanleiding tot dezelfde discussie geeft.

Mevrouw Joosten (VVD) uit haar ongenoegen over het handelen van het college rondom de starterslening. Ze benadrukt dat het antwoord van de wethouder dat alles al was beantwoord niet klopt: de raad is vorig jaar niet tijdig geïnformeerd over het leeg raken van het budget en het uitblijven van een nieuwe aanvraag voor de regeling. Ze wijst erop dat Sittard-Geleen de enige Limburgse gemeente is die dit in 2025 niet tijdig heeft gedaan, terwijl andere gemeenten hun raad al begin januari 2025 informeerden en de regeling op tijd opnieuw hebben aangevraagd. Ze wil een duidelijk antwoord van de wethouder waarom dit niet eerder is gebeurd en waarom de gemeente achterblijft bij de andere Limburgse gemeenten.

Wethouder Geilen legt uit dat het misverstand van mevrouw Joosten over de timing en het budget niet gaat om extra geld bij de provincie aanvragen. Hij verduidelijkt dat als de gemeente vorig jaar een voorstel had ingediend om het leningdeel te vullen, dit alleen effect zou hebben gehad op de mogelijkheid om leningen te verstrekken op basis van de oude verordening van Sittard-Geleen.
Na de aanpassing van de provinciale verordening in oktober 2025 moest de verordening van Sittard-Geleen worden bijgesteld. Het belangrijkste gevolg daarvan is dat het leenbedrag in 2026 voor 50 procent door de provincie en voor 50 procent door de gemeente wordt gefinancierd, tegenover eerdere verhoudingen van 75-25. Hierdoor moet de gemeente iets meer lenen bij de bank om door te lenen aan starters, maar het risico daarvan is klein en heeft geen significant financieel nadelig effect voor Sittard-Geleen.

Mevrouw Joosten (VVD) is het niet eens met de uitleg van wethouder Geilen. Ze stelt dat de gemeente door het late handelen een belangrijke kans voor starters heeft gemist. Doordat de verordening niet eerder was aangepast, konden inwoners van Sittard-Geleen gedurende een half jaar geen gebruikmaken van de starterslening. Had de gemeente eerder actie ondernomen, dan hadden deze starters wel geholpen kunnen worden bij het kopen van een woning.
Daarnaast wijst ze op de financiële kant van de zaak. Wethouder Geilen stelt dat het niets kost voor de gemeente, maar volgens mevrouw Joosten is dat te kort door de bocht. Omdat de gemeente de helft van het leenbedrag financiert, moet ze hiervoor geld lenen en rente betalen. Er is dus wel degelijk een financiële impact, al noemt de wethouder dit risico klein.
Het belangrijkste punt blijft echter de te late actie van het college. Het belangrijkste probleem is dat de continuïteit van de startersregeling hierdoor niet is gewaarborgd, waardoor inwoners in een kwetsbare positie zijn gebracht. Voor haar gaat het dus niet alleen om de technische of financiële details, maar vooral om het feit dat starters te lang zijn uitgesloten van een belangrijke regeling die hen helpt aan een eerste woning.

Wethouder Geilen benadrukt nogmaals dat het financiële effect voor de gemeente minimaal is. Hij legt uit dat de gemeente momenteel geld leent tegen 3,8 procent en dit vervolgens doorleent aan starters tegen 4 procent. Daardoor ontstaat er geen financieel nadeel, de gemeente kost het niets. Wel erkent hij dat er

een half jaar geen startersleningen zijn verstrekt, maar hij ziet dit als een bekend fenomeen dat ook in andere gemeenten voorkomt, zoals Maastricht en Venlo, waar het vullen van het budget eveneens enkele maanden duurde.
Hij legt uit dat het uitstel in Sittard-Geleen grotendeels te maken had met de onzekerheid over de provinciale verordening. Pas in oktober werd definitief vastgesteld wat de nieuwe verordening precies inhield, inclusief het maximale leenbedrag. Daarom heeft het college gewacht met het indienen van een voorstel tot de provinciale regels duidelijk waren, om vervolgens een integraal voorstel te kunnen doen voor zowel de aanpassing van de verordening als de verhoging van het budget. Hij erkent dat dit achteraf misschien anders had gekund, bijvoorbeeld met een tweetrapsraket van besluiten, maar ziet dit als een logische keuze om een volledig en correct voorstel voor te leggen.

Mevrouw Joosten (VVD) vraagt waarom Sittard-Geleen de enige Limburgse gemeente was die in 2025 geen nieuwe startersleningen kon verstrekken, ondanks dat bekend was dat de regeling in 2026 zou veranderen, waardoor er een half jaar geen leningen beschikbaar waren.

Wethouder Geilen legt uit dat het feit dat Sittard-Geleen zo populair is voor startersleningen de kern van het probleem is. In andere gemeenten blijft de pot vaak onbenut omdat er weinig geschikte woningen zijn of omdat de maximale koopsom niet wordt gehaald, waardoor zij niet snel een nieuw budget hoeven aan te vragen. In Sittard-Geleen raakt de pot snel leeg door het grote gebruik van de regeling.
Hij geeft aan dat men in juli of direct na de zomervakantie vorig jaar de pot had kunnen aanvullen, maar dat toen nog niet bekend was hoe de provinciale verordening in oktober zou veranderen. Hierdoor konden de benodigde doorrekeningen niet worden gemaakt. Daarom is gekozen voor een integraal voorstel nu, waarbij de verordening wordt aangepast en het budget wordt bijgesteld naar 1,6 miljoen euro.
Hij benadrukt dat het bedrag van 1,6 miljoen euro gebaseerd is op de analyse van gebruik en gemiddelde leenbedragen. Het kan ook hoger worden gesteld, bijvoorbeeld 10 miljoen euro, maar dan is het aan de raad om te beslissen. De jaarlijkse evaluatie zorgt ervoor dat men kan bijsturen en blijft monitoren of de starterslening nog steeds het juiste instrument is.

Mevrouw Joosten (VVD) vraagt waarom de gemeente Sittard-Geleen een jaar heeft gewacht om met een nieuwe regeling voor startersleningen te komen, terwijl andere gemeenten dit eerder hebben gedaan, ondanks dat de provincie in 2024 al had aangegeven een jaar de tijd te hebben.

Wethouder Geilen antwoordt dat een voorstel voor het wijzigen van de gemeentelijke verordening pas kan worden ingediend zodra de provinciale verordening definitief is vastgesteld, wat in oktober gebeurde. Pas daarna kon de gemeente een compleet en correct voorstel maken dat aansloot op de nieuwe provinciale regels.

De heer Habets (PIT) vraagt verduidelijking over een punt in de beantwoording van wethouder Geilen. Hij had namelijk aangegeven te hebben overwogen de startersleningregeling te stoppen. Hij vindt dat verwarrend, zeker gezien dat de verordening er vorig jaar al was en alle andere gemeenten de regeling juist hebben voortgezet. Hij wil van de wethouder weten waarom die overweging tot stoppen überhaupt is gemaakt, terwijl er in de zaal en bij andere gemeenten juist brede steun is om de regeling voort te zetten.

Wethouder Geilen legt uit dat de overweging om de regeling eventueel te stoppen voortkwam uit een bredere evaluatie van het instrument. Hij benadrukt dat een starterslening geen doel op zich is, maar een middel om starters daadwerkelijk te helpen. Daarom is het belangrijk om te beoordelen of de regeling nog effectief is. Wordt het doel bereikt, blijft het beschikbare segment van goedkopere woningen beschikbaar, en zijn er misschien andere, effectievere manieren om starters te ondersteunen?
Deze afwegingen worden ook in overleg met andere gemeenten en bestuurlijke gremia gemaakt. Hij geeft aan dat uit deze evaluatie blijkt dat de regeling nog steeds relevant is, wat de reden is dat er nu een aangepast voorstel ligt en de provinciale verordening is verlengd, zij het met een gewijzigde verdeling van verantwoordelijkheden.

Mevrouw Reiner-Pibiri (D66) vraagt om meer uitleg over welke parameters bij de evaluatie van de starterslening worden meegenomen. Ze verwijst naar de maximale koopsom die technisch al is

behandeld, maar wil weten welke andere factoren belangrijk zijn en welke de wethouder zelf relevant vindt, bijvoorbeeld in het kader van een impactanalyse.

Wethouder Geilen verwijst naar de bijgevoegde evaluatie voor de parameters die momenteel zijn meegenomen.

Mevrouw Reiner-Pibiri (D66) benadrukt dat bij de evaluatie ook de effecten op de koper zelf meegenomen moeten worden, zoals de impact op woonlasten, vooral bij woningen met lagere energielabels. Ze merkt op dat dit aspect niet duidelijk terugkomt in de stukken en vindt dat dit een belangrijk punt is om op te nemen in de evaluatie.

De heer Janssen (GroenLinks/PvdA) stelt dat, gezien de uiteenlopende meningen van de fracties, er opnieuw een situatie kan ontstaan waarin het college wacht op de definitieve vaststelling van een gewijzigde provinciale verordening. Hij pleit ervoor dat het college proactief handelt, net zoals andere gemeenten dat doen, anticiperen op de verwachte wijzigingen en tijdig een voorstel voorbereiden om het budget aan te passen. Zo kan de raad op tijd besluiten nemen en wordt voorkomen dat starters onnodig moeten wachten.

Wethouder Geilen legt uit dat het college zeker kan anticiperen op de hoogte van het resterende leenbedrag door de regeling via de jaarlijkse factsheet wonen te volgen. Hij erkent dat een meer proactieve aanpak mogelijk was geweest, maar dat het college er destijds bewust voor heeft gekozen om te wachten op een volledig en integraal voorstel. Hij benadrukt dat situaties waarin de pot tijdelijk leeg is ook in andere gemeenten en bij de provincie voorkomen, en dat dit geen ongebruikelijk verschijnsel is. Tegelijkertijd wijst hij erop dat bij een snelle uitputting van de pot het cruciaal is om voldoende tijd te hebben voor een gedegen evaluatie, zodat beslissingen over het leenbedrag en de maximale koopsom van woningen gebaseerd kunnen worden op feitelijke stuurinformatie. Tot slot geeft hij aan dat het college openstaat voor de signalen van de raad en deze meeneemt voor toekomstige besluiten, maar dat het belang van kritische evaluatie en onderbouwde keuzes niet mag worden losgelaten.

De heer Paauwe (Stadspartij) benadrukt dat het college de raad niet zomaar had kunnen informeren, maar had moeten informeren toen op 7 juli 2025 de bestedingsruimte van de startersregeling was uitgeput. Hij legt uit dat het hier niet om een vrijblijvende mededeling gaat, maar om informatie waar de raad direct op moet kunnen handelen in zijn controlerende rol.

Wethouder Geilen legt uit dat de gemeente niet verantwoordelijk is voor het doorrekenen van woonlasten voor potentiële kopers, inclusief hypotheek, starterslening en energiekosten bij een laag energielabel. Volgens hem is dat de taak van hypotheekadviseurs en SVn, waar starters hun aanvraag doen en digitaal hun mogelijkheden kunnen berekenen.
Daarnaast gaat hij in op een vraag van de heer Janssen over het onderscheid tussen startersleningen gebruikt voor sociale huurwoningen en andere woningen. Hij stelt dat dit niet achteraf te achterhalen is, omdat er geen gegevens over de exacte woningen zijn verzameld. Een toekomstig onderscheid zou pas mogelijk zijn als het aanvraagformulier wordt aangepast, maar hij vraagt zich af hoe relevant die parameter werkelijk is.

De heer Janssen (GroenLinks/PvdA) benadrukt dat het belangrijk is te weten of starters een sociale huurwoning achterlaten, zodat deze vrijkomt voor anderen, of dat ze rechtstreeks uit een ouderlijk huis kopen.

Wethouder Geilen legt uit dat de gemeente momenteel geen zicht heeft op de herkomst van aanvragers of hun woonsituatie. Wel is bekend of iemand uit de eigen gemeente komt. Hij geeft aan dat dit mogelijk te achterhalen is als het aanvraagformulier wordt aangepast, maar dat dit overlegd moet worden met SVn, omdat het formulier generiek voor alle gemeenten is. Hij erkent dat deze informatie relevant kan zijn om te zien of er sprake is van een verschuiving op de woningmarkt of dat het om nieuwe kopers gaat. Hij belooft te onderzoeken of dit meegenomen kan worden.

De heer Habets (PIT) vraagt of het mogelijk is om voorwaarden aan de starterslening te koppelen, bijvoorbeeld een bepaald percentage voor verduurzaming, om zo een extra stap voorwaarts te maken voor starters.

Wethouder Geilen legt uit dat dit niet kan, omdat de provinciale verordening bepaalt dat het leenbedrag vrij besteedbaar is. Het mag uiteraard aan de woning zelf besteed worden, maar de gemeente kan niet extra voorwaarden opleggen over hoeveel procent voor verduurzaming of andere doeleinden moet worden gebruikt.

De heer Paauwe (Stadspartij) merkt op dat de maximale koopprijs van de starterslening van 300.000 euro mogelijk nog iets omhoog kan, omdat de gemiddelde koopprijs voor 2026 rond 290.000 euro ligt. Hij geeft aan dat een kleine verhoging waarschijnlijk geen wijziging van de verordening vereist. Tegelijkertijd verwijst hij naar mogelijke stijgende huizenprijzen en duurzaamheidseisen, wat de druk op het maximale leenbedrag zou kunnen vergroten.

Wethouder Geilen legt uit dat de maximale koopsom van de starterslening van 300.000 euro gebaseerd is op een analyse van de afgelopen jaren. Daaruit blijkt dat de meeste startersleningen werden toegekend voor woningen onder de eerdere grens van 280.000 euro, en dat slechts een klein deel van de leningen de maximale koopsom bereikte. Het gemiddelde lag dus aanzienlijk lager.
Hij benadrukt dat de grens van 300.000 euro lokaal passend is, ondanks dat de provincie een maximum van 345.000 euro toestaat. Een verhoging boven 300.000 euro zou een wijziging van de gemeentelijke verordening vereisen en zou mogelijk een negatief effect hebben op de woningmarkt. Woningen tussen 300.000 euro en 345.000 euro zijn geen echte starterswoningen meer, maar vallen in het middensegment. Door de grens op 300.000 euro te houden, blijft het lagere segment bereikbaar voor starters, worden deze woningen daadwerkelijk gekocht met de starterslening, en blijft het segment aantrekkelijk en beschikbaar.

De heer Paauwe (Stadspartij) vraagt of het vaststellen van de grens van 300.000 euro niet juist een deel van de potentiële kopers uitsluit, namelijk starters die net boven dat bedrag willen kopen. Hij geeft aan dat het maximale leenbedrag van de starterslening als plafond fungeert en dat door het bedrag iets te verhogen, zonder meteen het provinciale maximum van 345.000 euro te volgen, je ook die hogere segmentkopers zou kunnen bedienen.

Wethouder Geilen legt uit dat het verhogen van de maximale koopsom verder dan 300.000 euro inderdaad meer mensen zou bedienen. Het instrument van de starterslening is echter specifiek bedoeld om starters met lagere inkomens te helpen bij het kopen van hun eerste woning. Hij benadrukt dat de lening op termijn gewoon terugbetaald wordt, inclusief rente, waardoor hogere leenbedragen ook hogere woonlasten voor de toekomst betekenen. De huidige grens van 280.000 tot 300.000 euro is voldoende om deze doelgroep te bedienen, terwijl het betaalbaar blijft. Hogere bedragen zouden het instrument naar een bredere doelgroep verschuiven, waarvoor het oorspronkelijk niet bedoeld is.

De heer Paauwe (Stadspartij) vraagt of van de 283 startersleningsaanvragen tussen 1 januari 2024 en 2025, waarvan er 239 zijn toegekend, de afwijzingen te maken hadden met een leeg budget en of de afgewezen aanvragers nog een nieuwe kans kunnen krijgen.

Wethouder Geilen legt uit dat niemand van de afgewezen aanvragen tussen 2024 en 2025 is afgewezen vanwege een leeg budget. Doelgroepen, makelaars en hypotheekverstrekkers waren tijdig geïnformeerd, zodat er geen onnodige aanvragen werden ingediend toen de pot leeg raakte. Bovendien kunnen degenen die vorig jaar geen lening konden krijgen, dit jaar opnieuw een aanvraag doen zodra de nieuwe regeling vanaf 1 februari van kracht is, mits zij aan alle voorwaarden voldoen.

*Tweede termijn*

Mevrouw Joosten (VVD) vraagt aan de andere raadsleden hoe zij het ervaren dat de provincie al in november 2024 had aangegeven dat de startersleningregeling zou veranderen, terwijl het college daar

toen volgens haar geen actie op heeft ondernomen en de raad daar niet over heeft geïnformeerd. Ze is benieuwd naar hun mening hierover.

De heer Pfoster (PVV) legt uit dat het feit dat de startersleningenpot afneemt geen beleidsbeslissing is, maar een rekenkundig gevolg. Tegelijkertijd veranderden de provinciale spelregels van een 75-25 naar een 50-50 financieringsverhouding. Omdat het college op dat moment nog niet precies wist hoeveel leningen konden worden verstrekt en hoeveel geld nodig zou zijn, kon het ook nog geen concrete acties aan de raad rapporteren. Hij benadrukt dat het college nu wel adequaat handelt door 1,6 miljoen euro extra beschikbaar te stellen, waardoor starters die het echt nodig hebben nu geholpen kunnen worden.

Mevrouw Joosten (VVD) vindt het antwoord van de PVV vreemd. Zij wijst erop dat de provincie al in juni had aangegeven dat de regeling ging veranderen en dat andere gemeenten daarop actie hebben ondernomen. Ze vindt dat Sittard-Geleen hierdoor haar eigen inwoners benadeeld heeft, omdat zij een half jaar geen starterslening konden krijgen, ondanks berichten over de wijziging.

De heer Pfoster (PVV) benadrukt dat Sittard-Geleen juist een populaire gemeente is voor de starterslening. Omdat op dat moment de exacte gevolgen van de provinciale wijziging nog niet duidelijk waren en onduidelijk was hoeveel extra geld nodig zou zijn, kon het college volgens hem weinig doen.

Mevrouw Joosten (VVD) geeft aan dat ze het niet eens is met de verdediging van de PVV. Ze wijst erop dat andere populaire gemeenten, zoals Venlo, wel op tijd actie hebben ondernomen en hun subsidiepot actief hebben ingezet. Volgens haar is Sittard-Geleen helemaal niet zo populair en hebben starters met een laag inkomen daardoor een half jaar geen gebruik kunnen maken van de starterslening.

De heer Pfoster (PVV) erkent dat hij de cijfers nog moet nakijken en geeft aan dat het soms lastig is om te discussiëren als beide partijen vanuit verschillende perspectieven redeneren.

De heer Janssen (GroenLinks/PvdA) nuanceert dat de raad niets wist terwijl het college wel op de hoogte was van de aanstaande verordening, de bedragen en de percentages. Hij benadrukt dat het belangrijk is dat alle potentiële starters in de toekomst geholpen worden en voorspelt dat de regeling steeds populairder zal worden, waardoor de pot snel kan leeg raken. Hij pleit ervoor dat de raad in staat wordt gesteld te anticiperen en passende besluiten te nemen om inwoners met een smalle beurs te ondersteunen, iets waar volgens hem brede steun voor is binnen de raad.

Mevrouw Joosten (VVD) benadrukt dat het mooi is dat er overeenstemming is over het belang van de starterslening, maar vraagt hoe het concreet wordt uitgevoerd, zodat Sittard-Geleen niet opnieuw de enige gemeente is die niet tijdig handelt. Ze wil een duidelijke toezegging van het college dat dit daadwerkelijk gebeurt.

De heer Janssen (GroenLinks/PvdA) antwoordt dat hij het zo heeft begrepen dat het college de verantwoordelijkheid neemt om de raad tijdig te informeren, ook namens toekomstige colleges, zodat de raad zelf op de hoogte is en niet afhankelijk is van losse contacten of mails. Hij geeft aan daar vertrouwen in te hebben en benadrukt dat dit essentieel is om goed te kunnen sturen.

De heer Brouwers (CDA) benadrukt dat de kern van de discussie niet het proces of lange vergaderingen is, maar het daadwerkelijk helpen van jonge inwoners aan een woning in Sittard-Geleen. Hij stelt dat politieke discussies en analyses waardevol zijn, maar dat het voor de starters gaat om concrete acties en dat het college en de raad snel besluiten moeten nemen over de verordening, zodat de regeling beschikbaar is. Volgens hem zou de raad meer moeten focussen op het resultaat voor de inwoners en minder op procedures of het wijzen van vingers.

Mevrouw Lotfy (Burger Centraal) benadrukt dat het wijzende vingertje niet van de raad naar het college is bedoeld om te beschuldigen, maar omdat het de taak van de raad is het college te controleren en tijdig geïnformeerd te worden. Ze geeft aan dat alle fracties het eens zijn dat een startersregeling belangrijk is en snel moet komen, maar dat het college de raad te laat heeft betrokken. Ze vindt dat het college de ernst van dit communicatieprobleem moet inzien, excuses moet aanbieden en maatregelen moet nemen

zodat dit niet opnieuw gebeurt. Ze waardeert dat het dossier nu per 1 februari wordt rechtgetrokken, maar benadrukt dat het proces en de informatievoorziening niet als onbelangrijk moeten worden afgedaan, omdat inwoners daar direct voordeel van hebben.

De heer Brouwers (CDA) geeft aan dat er wel zelfreflectie vanuit het college is geweest. Hij stelt dat de wethouder duidelijk heeft erkend dat de raad te laat is geïnformeerd en toezegt dit in de toekomst te voorkomen. Hij vindt dat mevrouw Lotfy suggereert dat alles verkeerd ging, terwijl er juist al maatregelen en bewustwording zijn benoemd. Hij pleit ervoor om het gesprek positief te richten op de kern: het ondersteunen van jonge starters bij het kopen van een woning, en erkent tegelijkertijd het controlerende werk van de raad.

Mevrouw Lotfy (Burger Centraal) geeft aan dat zij wel erkent dat de wethouder reflecteert, maar dat die zelfreflectie wordt aangetast doordat hij tegelijk richting de raad met een vingertje wijst over hoe vragen gesteld worden. Volgens haar maakt een excuses alleen geen verschil als de onderliggende houding hetzelfde blijft. Ze benadrukt dat ze het volledig eens is dat de startersregeling er zo snel mogelijk moet komen.
Daarnaast stelt ze een vraag over de maximale koopprijs. De wethouder wil gelijke regels tussen gemeenten, maar de woningprijzen verschillen sterk. Ze vraagt zich af of het handhaven van dezelfde maximale koopprijs starters in Sittard-Geleen niet benadeelt ten opzichte van andere gemeenten. Dit vormt volgens haar reden om het voorstel als bespreekstuk te behandelen en niet als hamerstuk af te doen.

De heer Brouwers (CDA) benadrukt dat starters vaak ook buiten de eigen gemeente kijken bij hun woningkeuze. Daarom vindt hij het belangrijk dat regionale uniformiteit wordt nagestreefd, bijvoorbeeld op westelijk mijnstreekniveau, zodat de regelingen gezamenlijk worden afgestemd. Tegelijkertijd wijst hij erop dat de woningvoorraad en kenmerken per gemeente verschillen, waardoor een directe vergelijking van koopsommen tussen gemeenten niet volledig eerlijk of praktisch is. Het gaat het hem er vooral om dat gemeenten in de regio samenwerken en afstemmen.

Mevrouw Lotfy (Burger Centraal) vraagt of de maximale koopprijs van 290.000 euro voor starters wel realistisch is, omdat het risico bestaat dat starters daardoor praktisch geen kans meer hebben om een woning te kopen. Ze vraagt alle fracties hoe zij hiertegen aankijken en overweegt een amendement.

De heer Brouwers (CDA) antwoordt dat een directe vergelijking met andere gemeenten niet realistisch is vanwege hogere WOZ-waarden, en dat de door mevrouw Lotfy gestelde vraag daarom volgens hem niet van toepassing is.

Mevrouw Janssen (GOB) geeft aan dat zij instemt met het maximale bedrag van 300.000 euro voor de starterslening. Ze vindt dat de wethouder voldoende heeft uitgelegd waarom dit een passend bedrag is. Ze verwijst naar de evaluatie, waaruit blijkt dat het oude maximum van 280.000 euro vaak niet volledig werd benut, en benadrukt het belang van jaarlijkse evaluatie en de toezegging dat eventuele aanpassingen later kunnen worden doorgevoerd indien nodig.

De heer Janssen (GroenLinks/PvdA) benadrukt dat het belangrijk is om de koopprijs voor de starterslening relatief laag te houden. Hij verwijst naar de argumentatie in het raadsvoorstel, waarbij de bescherming van de kwetsbare particuliere woningvoorraad centraal staat. Het doel is om gezonde, gemengde wijken te behouden, met een goede mix van koop- en huurwoningen in verschillende prijsklassen. Daarnaast is de regeling effectiever bij een lagere koopsom, zeker gezien de verschillen in prijsniveaus tussen gemeenten. Daarom ondersteunt hij een lagere maximale koopprijs.

Mevrouw Joosten (VVD) geeft aan dat ze twijfelt over het voorgestelde plafond voor de starterslening. In de dorpen liggen de huizenprijzen vrij hoog, waardoor starters daar nauwelijks in aanmerking zouden komen voor de regeling. Ze erkent het argument van spreiding van starters over verschillende wijken, maar ziet een praktisch probleem in de dorpen en overweegt daarom of het maximale leenbedrag wellicht omhoog moet.

Mevrouw Reiner-Pibiri (D66) ondersteunt het maximum van 300.000 euro voor de starterslening, maar benadrukt dat het belangrijk is om het hele jaar goed te monitoren. Ze wijst erop dat veel gebruik van de regeling kan leiden tot verzadiging in de markt als er geen doorstroom is, en dat de starterslening gezien moet worden als onderdeel van een integraal woningmarktbeleid. Na een jaar kan dan worden bekeken of het plafond van 300.000 euro nog passend is.

De heer Janssen (GroenLinks/PvdA) reageert op de opmerking van mevrouw Joosten over de dorpen. Hij kan op basis van de beschikbare cijfers niet concluderen dat starters daar tekortkomen, omdat er minder huishoudens zijn die daarvoor in aanmerking komen, en de lage aantallen aanvragen per buurt daarom niets zeggen.

Mevrouw Joosten (VVD) geeft aan dat ze als raadslid wel moet reflecteren op wat er misging: een half jaar lang konden starters geen lening krijgen, en ze vindt het belangrijk om te achterhalen waarom en hoe dit in de toekomst voorkomen kan worden. Ze wil dat er serieus naar de procedure wordt gekeken en niet alleen snel besluiten worden genomen.

De heer Brouwers (CDA) reageert op mevrouw Joosten en zegt dat haar beeld van te dure woningen in de dorpen niet klopt. Hij verwijst naar bijlage 3 van de raadstukken, waaruit blijkt dat in bijna elk dorp aanvragen voor de starterslening plaatsvinden. Hij benadrukt dat er in de dorpen van de gemeente volop gebruik wordt gemaakt van de regeling.

Mevrouw Joosten (VVD) verduidelijkt dat haar kritiek niet over de aantallen of het gebruik van de regeling gaat, maar over het eerdere punt dat de focus van de heer Brouwers lag op het snel afronden van de startersregeling zonder aandacht voor de procedure. Ze legt uit dat haar vraag bedoeld was om duidelijkheid te krijgen over de cijfers en de verdeling, niet om het gebruik van de regeling in twijfel te trekken.

De heer Brouwers (CDA) benadrukt dat hij volledig op één lijn zit met mevrouw Joosten wat betreft het belang van de starterslening voor zowel dorpen als stad. Zijn focus ligt op het snel realiseren van de regeling voor jonge kopers en hij wil dit als gemeente gezamenlijk uitstralen, ongeacht of het om dorp of stad gaat.

Mevrouw Janssen (GOB) voegt toe dat de spreiding van aanvragen over de dorpen inderdaad zichtbaar is in bijlage 3 en benadrukt dat ook dorpen zoals Munstergeleen veel gebruik maken van de starterslening.

De heer Habets (PIT) vraagt aan de heer Brouwers of het mogelijk is om het proces en de inhoud van de startersregeling te scheiden, zodat de regeling zelf snel kan worden goedgekeurd, terwijl eventuele discussie over het proces los kan worden besproken. Het doel is dat de regeling vlot van start kan, ongeacht de uitkomst van het debat over hoe het proces is verlopen.

De heer Brouwers (CDA) antwoordt dat hij niet formeel kan aangeven hoe het proces en de inhoud gescheiden zouden kunnen worden. Hij stelt wel vast dat het proces vanavond voldoende is besproken door de raad en dat de gemaakte opmerkingen kenbaar zijn. Volgens hem zullen de huidige stukken als geheel behandeld worden, met een positief besluit over de startersregeling dat snel kan worden genomen. De voorzitter onderstreept dit proces.

De heer Paauwe (Stadspartij) geeft aan dat hij het eens is met de VVD over het belang van snel starten met de regeling en hoopt dat het loket al geopend is voor aanvragen. Hij maakt duidelijk dat hij het huidige maximumbedrag van 300.000 euro voor starters te laag vindt voor bepaalde doelgroepen, zoals jongeren met hoge opleidingen en studieschulden, en overweegt daar een amendement op in te dienen. Tegelijkertijd benadrukt hij dat dit zijn steun voor het voorstel niet in de weg staat.

De heer Habets (PIT) haalt aan dat D66 aangaf niet voor het starten, stoppen en weer starten van een regeling te zijn. Hij vraagt of dat ook voor deze regeling geldt.

Mevrouw Reiner-Pibiri (D66) antwoordt dat het verleden niet meer te veranderen is, maar dat het gaat om de nieuwe regeling. Voor die nieuwe regeling moet continuïteit worden gegarandeerd, zodat kopers duidelijke en gelijke kansen hebben. Er is daar breed draagvlak voor.

De voorzitter vat de belangrijkste toezeggingen van de wethouder samen. Zo zal de hoogte van het ter beschikking gestelde bedrag nauwlettend worden gevolgd en worden gecommuniceerd aan de raad via een evaluatie. Indien blijkt dat een verhoging van het budget nodig is, zal hier tijdig een voorstel over worden voorgelegd aan de gemeenteraad. Daarnaast wordt onderzocht of het aanvraagformulier bij de SVn zodanig aangepast kan worden dat inzichtelijk wordt uit welke woonsituatie de aanvrager afkomstig is.

Mevrouw Joosten (VVD) wil dat de toezegging van de wethouder, dat hij in de toekomst anders met dit proces zal omgaan, expliciet wordt vastgelegd.

De voorzitter verduidelijkt dat de vraag van mevrouw Joosten betrekking had op tijdige communicatie, zodra de beschikbare middelen voor de starterslening dreigen op te raken, moet er tijdig aan de bel worden getrokken. Dit geldt voor de regeling zoals die vanaf 1 februari 2026 ingaat. Dat is door de portefeuillehouder toegezegd. Daarnaast merkt hij op dat de hoogte van de koopprijs een onderwerp kan zijn voor een eventueel amendement, en dat de raad dit uiteraard zal horen indien zo’n voorstel wordt ingediend. Verder wil de VVD de procedure nog bespreken.

De heer Pfoster (PVV) vraagt aan de VVD-fractie of zij nog van plan was de eerder aangekondigde motie van afkeuring in te dienen, na de beraadslaging van vanavond.

Mevrouw Joosten (VVD) antwoord dat ze het gesprek nog even op band zal terugluisteren om goed te beoordelen wat er precies gezegd is.

De voorzitter schorst de vergadering voor enkele minuten.

1.3 Besluit op bezwaar tegen raadsbesluit 5 juni 2025 inzake faciliteren bovengronds parkeren reconstructie Tempelplein (Geilen) 21.25-22.55 uur

| | |
|---|---|
| Aanwezig | |
| de voorzitter: | J. Tholen |
| de griffier: | A. Lamers |
| | |
| de leden | |
| GOB: | P.G.J.M. Boonen |
| CDA: | J.H. Smeets |
| Stadspartij: | W.P.H. Paauwe |
| GroenLinks/PvdA: | J.E. Janssen |
| D66: | C. Reiner-Pibiri |
| VVD: | F.M.J. Frenken |
| PVV: | D.D.W. Pfoster |
| SPA: | J.J. Renet |
| Lokaal Sittard-Geleen-Born: | S.A.J. Klein |
| Burger Centraal | A.R.A.R. Lotfy |
| PIT: | M.G.H. Habets |
| | |
| het college: | Wethouder Geilen |
| | |
| ambtenaar: | De heer Curvers |
| | |
| notulen: | I. van Mourik (Notuleerservice Nederland) |

De voorzitter opent het laatste agendapunt waarin er wordt gevraagd advies uit te brengen over het voorstel om het ingediende bezwaarschrift niet-ontvankelijk te verklaren, het verzoek om vergoeding van de kosten die in bezwaar zijn gemaakt af te wijzen, en in te stemmen met de conceptbeslissing op het bezwaar.
De voorzitter benadrukt dat de bijdragen van de raadsleden in termen van bezwaarmaker moeten worden geformuleerd, zonder dat namen genoemd worden. De eerder gestelde technische vragen zijn inmiddels beantwoord en aan de stukken toegevoegd.

*Eerste termijn*

De heer Pfoster (PVV) maakt duidelijk dat het raadsvoorstel niet over de inhoudelijke keuzes rond het Tempelplein gaat of de wenselijkheid van bovengronds parkeren, maar over de rol van de raad, de rechtsbescherming van inwoners en de juridische positionering van politiek-bestuurlijke besluiten. Hij benadrukt dat het bezwaar tegen het raadsbesluit van 5 juni 2025 niet-ontvankelijk wordt verklaard omdat het besluit zelf geen rechtsgevolg heeft volgens de AWB.
Hoewel dit juridisch klopt, een beleidsuitspraak van de raad schept op zichzelf geen rechten of plichten, ziet hij een spanning tussen de politieke betekenis van besluiten en de formele juridische bescherming van inwoners. Het eerste richtinggevende besluit van de raad is politiek zwaarwegend, maar juridisch niet aan te tasten. Dat betekent dat inwoners die zich geraakt voelen door grote ruimtelijke keuzes pas formele rechtsbescherming krijgen bij de uitvoeringsbesluiten.

Hij vraagt daarom om een bestuurlijke reflectie: hoe kan de raad ervoor zorgen dat democratische besluitvorming niet alleen rechtmatig is, maar ook navolgbaar, uitlegbaar en eerlijk is voor inwoners vanaf het begin van het proces? Hoe kan participatie en het recht op bezwaar relevant worden gemaakt voordat richtinggevende keuzes feitelijk worden vastgelegd?

Mevrouw Reiner-Pibiri (D66) geeft aan dat de commissie bezwaarschriften adviseert het bezwaar niet-ontvankelijk te verklaren, omdat het raadsbesluit geen rechtsgevolg heeft volgens artikel 1.3 lid 1 van de AWB, wat ook door de gemachtigde van de bezwaarmaker schriftelijk is bevestigd. Juridisch volgt het voorstel hiermee terecht het advies.
Tegelijkertijd benadrukt ze dat juridische niet-ontvankelijkheid niet betekent dat het onderwerp maatschappelijk onbelangrijk is. Het gaat immers om een plein dat de binnenstad, de mobiliteit en de leefbaarheid beïnvloedt en waarbij inwoners zich gehoord willen voelen. Ze onderstreept dat de fractie scherp blijft op het vervolgproces, met aandacht voor participatie, transparantie en zorgvuldige belangenafweging bij de verdere reconstructie van het Tempelplein.

De heer Habets (PIT) geeft aan dat voor zijn fractie zorgvuldigheid richting inwoners en ondernemers centraal staat. Hij benadrukt dat het bezwaar lijkt te duiden op een tekortkoming in die zorgvuldigheid. Het raadsbesluit gaat over het afwijken van het masterplan, maar dat is geen juridisch bindend document. Het omgevingsplan is dat wel. Omdat parkeren daarin is toegestaan, is er juridisch geen verboden situatie en dus ook geen afwijking nodig.
Hij wijst erop dat door de formulering van het besluit het risico bestaat dat een structurele parkeerreductie als een uitvoeringskwestie wordt behandeld, terwijl dit een bevoegdheid van de raad zou zijn. Hij vindt dat, met deze kennis nu voorhanden, minimaal een omgevingsplanprocedure met bijbehorende participatie en rechtsbescherming overwogen had moeten worden. Hij vraagt het college terug te kijken en aan te geven of zij van mening zijn dat dit proces had moeten plaatsvinden en of er zaken zijn die ze nu anders zouden besluiten of uitvoeren.

De heer Paauwe (Stadspartij) uit stevige kritiek op de werkwijze van het college in deze kwestie. Hij benadrukt dat besluiten rondom het Tempelplein te vaak vanuit een tekentafel worden genomen, zonder voldoende rekening te houden met de belangen van ondernemers en inwoners. Volgens hem voelt het aan als doordrammen door het college, waarbij hardwerkende ondernemers en hun bedrijven worden benadeeld, met het risico op leegstand van panden.
Hij geeft een concreet voorbeeld van een ondernemer die, vanwege veiligheidsredenen voor het personeel, zijn openingstijden vanaf 1 januari moest aanpassen, waardoor extra omzetavonden verloren gaan. Terwijl de Stadspartij het aanleggen van groen kan ondersteunen, vindt hij dat dit niet ten koste mag gaan van de veiligheid en belangen van degenen die dagelijks met het plein en de veranderingen te maken hebben. Volgens hem ontbreekt in dit dossier het benodigde draagvlak en overleg met alle betrokken partijen.

Mevrouw Lotfy (Burger Centraal) erkent dat juridisch gezien het besluit van de raad geen zelfstandig extern rechtsgevolg heeft en er daarom formeel niet geappelleerd kan worden. Ze wijst er echter op dat formele juistheid niet automatisch betekent dat er maatschappelijk of bestuurlijk verantwoord is gehandeld. Het besluit heeft betrekking op het toestaan van bovengronds parkeren op het Tempelplein, een afwijking van het masterplan. Volgens haar blijkt achteraf dat het masterplan dit helemaal niet expliciet verbiedt, maar dat het college zich baseert op een kleine afbeelding. Ze stelt de vraag of de raad zich bij het aannemen van het masterplan wel bewust was van de gevolgen voor het Tempelplein en bekritiseert de gebrekkige transparantie en openheid in dit dossier.
Daarnaast wijst ze erop dat de wethouder tijdens de bespreking op 2 juli het raadsbesluit van 5 juni presenteerde alsof het juridische gevolgen had, waardoor de bezwaarmaker bezwaar maakte tegen een besluit dat formeel geen rechtsgevolgen heeft. Dit leidde tot onnodige kosten voor de bezwaarmaker, terwijl formeel geen proceskostenvergoeding mogelijk zou zijn. Ze vraagt daarom of het college, gezien de onzorgvuldige handelswijze, alsnog mogelijkheden ziet om de proceskosten te vergoeden.
Verder signaleert ze dat het onduidelijk is tegen welke toekomstige besluiten belanghebbenden bezwaar kunnen instellen, aangezien de verdere keuzes over de reconstructie en het aantal parkeerplaatsen buiten de raad om genomen kunnen worden. Ze stelt voor om in de definitieve beslissing expliciet te

vermelden tegen welke toekomstige formele besluiten bezwaar en beroep openstaat, en eventueel deze besluiten aan de bezwaarmaker te communiceren om rechtszekerheid en transparantie te waarborgen. Ze concludeert dat de eerdere besluitvorming onvoldoende zorgvuldig was, dat de raad onjuist geïnformeerd is en dat de bezwaarmaker op een verkeerd spoor is gezet. Daarom kondigt ze aan bij de raadsvergadering in januari een motie in te dienen waarin wordt voorgesteld het huidige aantal parkeerplaatsen op het Tempelplein te behouden en de besluitvorming uit te stellen totdat het parkeerbeleid volledig is vastgesteld, inclusief de effecten van nieuwe ontwikkelingen zoals het Huis aan de Markt.

Mevrouw Frenken (VVD) benadrukt dat de VVD altijd voorstander is geweest van het behoud van ten minste hetzelfde aantal parkeerplaatsen bij de herinrichting van het Tempelplein, of liever meer. Ze erkent dat de raad destijds heeft gekozen voor minder parkeerplaatsen en daarmee is afgeweken van het masterplan, een besluit waar de VVD het niet mee eens is. Het huidige onderwerp gaat echter over het bezwaar tegen dat raadsbesluit.
Het college volgt het advies van de commissie bezwaarschriften en stelt dat het raadsbesluit van 5 juni 2025 geen formeel besluit is waartegen bezwaar mogelijk is. Ze erkent dat dit juridisch klopt, maar stelt dat het voor de VVD moeilijk uit te leggen is aan inwoners. Het raadsbesluit heeft immers grote praktische gevolgen voor de inrichting van het Tempelplein, terwijl inwoners formeel geen bezwaar kunnen maken. Volgens haar verschuilt de procedure zich nu achter de formele regels, terwijl bestuurlijk en maatschappelijk gezien onvoldoende zorgvuldig is gehandeld.
Daarnaast wijst ze op de problematiek rondom de gemaakte kosten door de bezwaarmaker. Er zijn daadwerkelijk kosten gemaakt om bezwaar aan te tekenen, maar die worden niet inhoudelijk beoordeeld of vergoed, wat volgens de VVD niet eerlijk is. Ze sluit af door te benadrukken dat de VVD het belangrijk vindt dat inwoners van Sittard-Geleen duidelijke besluitvorming krijgen en een eerlijke kans hebben om hun bezwaar kenbaar te maken, ook als formeel bezwaar niet mogelijk is.

De heer Renet (SPA) geeft aan dat het fundamentele probleem bij bezwaarprocedures vaak ligt in de focus op juridische correctheid in plaats van inhoudelijke beoordeling. Hij stelt dat bezwaarcommissies vrijwel altijd naar de letter van de wet kijken en niet naar de daadwerkelijke inhoud of rechtvaardigheid van een situatie voor de burger. Hierdoor ervaren inwoners dat ze formeel gehoord worden, maar feitelijk geen echte kans krijgen om hun zaak inhoudelijk te laten wegen.
Hij sluit zich aan bij de opmerkingen van mevrouw Lotfy en de VVD. Het gaat hier om een belangrijk inhoudelijk dossier, waarbij bijvoorbeeld het masterplan als juridische basis wordt gebruikt, terwijl de praktische gevolgen voor inwoners en ondernemers onvoldoende worden meegenomen.
Daarnaast brengt hij het punt van geluidsopnames naar voren. Hij wijst erop dat vragen van burgers tijdens bezwaarprocedures soms onbeantwoord blijven en dat geluidsopnames niet zomaar openbaar mogen worden gemaakt zonder toestemming van alle betrokken partijen. Hij benadrukt dat dit een zwaarwegend punt is, omdat het de transparantie en het controleerbare karakter van de besluitvorming beperkt. Voor burgers die bezwaar maken, is het cruciaal dat ze kunnen laten zien wat er besproken is, bijvoorbeeld aan raadsleden die niet aanwezig waren. Hij pleit er daarom voor dat de gemeente duidelijk op schrift stelt welke criteria gelden om een geluidsopname al dan niet openbaar te maken, zodat dit transparant en controleerbaar wordt voor alle betrokkenen.

De heer Klein (Lokaal SGB) benadrukt dat het college volgens hem op een weinig transparante manier beslissingen neemt, zowel richting ondernemers als burgers, en vaak met vage kaders of in geheimhouding opereert.
Hij verwijst daarbij expliciet naar de kwestie van geluidsopnames, als er niets te verbergen valt, zou zo'n opname gewoon openbaar kunnen worden getoond. Hij concludeert dat hij blij is met de toenemende steun van de oppositie voor deze kritiekpunten.

De heer Janssen (GroenLinks/PvdA) geeft aan dat zijn fractie het advies van de commissie bezwaarschriften en het college volgt, juridisch is het ingediende bezwaar niet ontvankelijk. Hij benadrukt dat zijn fractie bij de reconstructie van het Tempelplein liever kiest voor 8 in plaats van 51 parkeerplaatsen, gecombineerd met een duurzame vergroening van het plein, wat volgens hem een aanzienlijke verbetering van dit deel van de binnenstad oplevert.

Toch benadrukt hij dat dit bezwaar niet over die inhoudelijke keuzes gaat. Voor zijn fractie is het raadsvoorstel hiermee afdoende en is verdere discussie over nut en noodzaak van de reconstructie niet nodig. Indien er toch over wordt gesproken, pleit hij opnieuw voor een groenere reconstructie.
Tot slot wijst hij op een klein formeel punt. In onderdeel 3 van het raadsbesluit staat mogelijk een verkeerde datum vermeld, omdat het om een conceptbeslissing op bezwaar gaat. Dit verandert echter niets aan de kern: het ingediende bezwaar kan niet leiden tot herroeping van het raadsbesluit van 5 juni 2025.

De heer Boonen (GOB) merkt op dat veel collega's zich richten op hoe het college met inwoners en ondernemers omgaat, of op het juridische versus maatschappelijke aspect van dit bezwaar. Hij benadrukt dat het hier gaat om een individueel geval en dat dat niet direct aanleiding is om bestaande besluiten over te doen.
Hij waarschuwt dat als de raad nu zou besluiten om de regels of procedures aan te passen voor dit ene geval, dit precedentwerking kan hebben voor toekomstige bezwaren, waardoor de raad elke keer de besluiten van de bezwarencommissie moet toetsen op maatschappelijk gevoel. Volgens hem gaat dit te ver en komt het neer op een verkapt hoger beroep op een besluit dat juridisch juist en zorgvuldig tot stand is gekomen.
Hij wijst erop dat eerdere plannen van het Tempelplein, zoals een volledig groene inrichting zonder parkeerplaatsen, ook zorgvuldig zijn afgewogen. Hij benadrukt dat het feit dat sommige raadsleden zich op het verkeerde been gezet voelen door de communicatie over het aantal parkeerplaatsen geen reden is om de bestaande regels of besluiten aan te passen. Het blijft volgens hem belangrijk om de procedures en wetgeving te respecteren, ook als het om een individueel geval gaat dat schurend voelt voor de betrokkenen.

Mevrouw Lotfy (Burger Centraal) maakt een punt van orde. Ze benadrukt dat zij nooit heeft gezegd dat raadsleden niet wisten dat het ging over het verminderen van het aantal parkeerplaatsen. Haar bezwaar richt zich op het feit dat de raad onjuist is geïnformeerd over wat daadwerkelijk in het masterplan staat. Ze geeft aan dat ze haar bijdragen zorgvuldig voorbereidt en de stukken leest, en vindt de insinuatie van de heer Boonen ongepast. Ze verzoekt hem zijn uitspraak terug te nemen.

De heer Boonen (GOB) legt uit dat zijn eerdere opmerking niet op mevrouw Lotfy persoonlijk sloeg. Zijn punt was algemener: als een raadslid bij de besluitvorming over het Tempelplein niet had geweten dat het aantal parkeerplaatsen van 75 naar 51 zou gaan, dan is er iets mis met de voorbereiding. Hij erkent dat het onderwerp schuurt, maar wijst erop dat de besluitvorming formeel correct is verlopen, inclusief de uitvoering van de motie over participatie.
Hij benadrukt dat het aanpassen van regels of proceskosten voor een individueel geval een precedent schept, omdat de raad dan bij elk vergelijkbaar bezwaar een subjectieve afweging moet maken over wat passend is. Hij ziet dat als een risico dat hij niet wil nemen, ook al begrijpt hij dat de situatie voor sommigen ongemakkelijk voelt.

De heer Smeets (CDA) geeft aan dat zijn fractie de juridische overwegingen van de commissie bezwaarschriften respecteert en daar niet op wil ingaan. Hij benadrukt dat de commissie begrip toont voor de behoefte aan duidelijkheid over het vervolgproject van het Tempelplein en de parkeerplannen.
Het CDA wijst erop dat er op 5 juni 2025 een motie is aangenomen, mede ingediend door het CDA, waarin het college wordt gevraagd bewoners en ondernemers actief te betrekken bij de verdere uitwerking van het ontwerp en het bereikbaarheidsplan. De CDA-fractie gaat ervan uit dat het college deze uitvoering serieus neemt en volgt het advies van de commissie om het ingediende bezwaarschrift niet-ontvankelijk te verklaren.

Wethouder Geilen benadrukt dat het raadsbesluit van 5 juni 2025 niet gaat over het daadwerkelijk verminderen van parkeerplaatsen, maar over de kaderstellende rol van de raad richting het college. Op 5 juni besluit de raad dat het college afwijkt van het eerdere masterplan: in plaats van 0 parkeerplaatsen op het Tempelplein wordt er toestemming gegeven voor 51 parkeerplaatsen. Dit besluit is politiek zwaar en betekenisvol, maar heeft geen zelfstandig juridisch rechtsgevolg en is daarom niet appellabel.
Hij wijst erop dat tijdens de besluitvorming op 5 juni de bezwaarmaker al de kans heeft gehad zijn mening kenbaar te maken. Deze inspraak is meegenomen in de afwegingen van de raad, waardoor het besluit

inhoudelijk en politiek weloverwogen is genomen, ondanks dat er geen juridische procedure openstaat. Volgens hem is er dus geen sprake van dat de raad of het college iemand op een verkeerd spoor zet, het besluit is transparant binnen de kaderstellende rol die de raad hanteert.
Hij legt verder uit dat het om een kaderstellende beslissing gaat en dat de uitvoering grotendeels binnen het bestaande omgevingsplan kan plaatsvinden. Het omgevingsplan staat parkeren op het Tempelplein toe, zonder een specifiek aantal parkeerplaatsen vast te leggen. Alleen bij bepaalde onderdelen, zoals het verplaatsen van het wachtershuisje voor de fietsenstalling, is een aparte buitenplanse vrijstellingsprocedure nodig. Er is dus geen noodzaak om het omgevingsplan voor de uitvoering van het besluit op 5 juni aan te passen.
Hij reageert ook op de opmerkingen van raadsleden over participatie en het proces. Hij benadrukt dat het college juist een zorgvuldig traject doorloopt om richting te vragen aan de raad en de koers bij te stellen op basis van participatie en eerdere kaders. Dit betekent dat het college en de raad gezamenlijk keuzes maken die politiek zwaar wegen, maar juridisch geen directe rechtsgevolgen hebben. Volgens hem is er geen sprake van doordrammen door het college, maar van een proces waarin participatie en politieke afwegingen centraal staan.
Over de vragen over openbaarmaking van geluidsopnames geeft hij aan dat dit een zaak is voor de onafhankelijke bezwaarschriftencommissie en dat de ombudsman hierin ook een rol heeft. Het is volgens hem niet aan het college om op individuele verzoeken hierin een afwijking te maken, omdat dit de landelijke spelregels zou ondermijnen.
Daarnaast corrigeert hij een kleine fout in de conceptbeslissing: de datum bovenaan de brief moet 2026 zijn in plaats van 2025. Dit betreft een administratieve correctie en verandert niets aan de inhoud van de beslissing.
Hij sluit af door te benadrukken dat het besluit dat nu voorligt uitsluitend gaat over de beslissing op het bezwaar en niet over de inhoudelijke keuzes die de raad op 5 juni heeft gemaakt. De bezwaarmaker en andere betrokkenen hebben hun mening kunnen geven, het college en de raad hebben zorgvuldig gehandeld, en de onafhankelijke commissie heeft het bezwaar juridisch beoordeeld. Het besluit respecteert de formele procedure van de bezwaarcommissie, terwijl tegelijkertijd de politieke en inhoudelijke afwegingen van de raad zijn meegenomen.

Mevrouw Lotfy (Burger Centraal) geeft aan dat ze de handelswijze van het college in deze zaak niet goed begrijpt. Ze verwijst naar het antwoord van wethouder Geilen waarin wordt uitgelegd dat parkeren op het Tempelplein volgens het huidige omgevingsplan is toegestaan en dat het plan geen concrete aantallen parkeerplaatsen voorschrijft. Daardoor zou het omgevingsplan niet aangepast hoeven te worden.
Ze stelt vervolgens de vraag waarom het college dit besluit aan de raad voorlegt als er geen noodzaak is om het omgevingsplan aan te passen.

Wethouder Geilen licht toe dat het besluit niet te maken heeft met de bestemmingsplanmatige aspecten, maar met het kader dat de raad via het masterplan heeft meegegeven. Volgens het college staat daarin richtinggevend aangegeven dat bij een herontwikkeling of herinrichting van het Tempelplein het parkeren niet meer zou worden toegestaan.
Tijdens de participatie en de eerdere bespreekrondes merkt het college dat er veel spanning is rond deze kwestie. De raad geeft aan dat zij in positie wil zijn om dit kader waar nodig aan te passen. Daarom gaat het besluit van 5 juni niet over een juridische aanpassing van het bestemmingsplan, maar over het kader dat het college volgt bij het herontwerpen van het Tempelplein. In deze kaderstellende rol stelt de raad het college in staat om af te wijken van het oorspronkelijke masterplan en bijvoorbeeld alsnog bovengronds parkeren toe te staan, zoals uiteindelijk op 5 juni gebeurt.

Mevrouw Lotfy (Burger Centraal) vraagt of de gemeenteraad, of het stemgedrag van de raad, relevant is voor het bepalen van het aantal parkeerplaatsen op het Tempelplein. Ze wil weten of het college toestemming van de raad heeft om het aantal parkeerplaatsen te verminderen, of dat de raad alleen instemt met het toestaan van bovengronds parkeren zonder zich over het aantal uit te spreken.

Wethouder Geilen legt uit dat de raad kennisneemt van het schetsontwerp met 51 parkeerplaatsen, maar dat dit aantal niet expliciet wordt vastgesteld. De raad staat alleen bovengronds parkeren toe, wat afwijkt van het masterplan. Het precieze aantal parkeerplaatsen wordt gezien als onderdeel van de

uitvoeringsbevoegdheid van het college, waarbij het ontwerp als compromis tot stand komt na overleg en participatie, omdat het moeilijk was om een exact aantal te bepalen dat alle partijen tevredenstelt.

Mevrouw Lotfy (Burger Centraal) vraagt aan de wethouder om een duidelijk ja of nee: heeft de gemeenteraad zich wel of niet uitgesproken over het aantal parkeerplaatsen?

Wethouder Geilen antwoordt dat hij de vraag niet simpel met ja of nee kan beantwoorden. Formeel neemt de gemeenteraad geen besluit over het exacte aantal parkeerplaatsen, maar bij de besluitvorming heeft de raad wel kennisgenomen van een ontwerp met 51 plaatsen. Er waren daarbij verschillende opvattingen binnen de raad.

Mevrouw Lotfy (Burger Centraal) vraagt of het volgens wethouder Geilen zorgvuldig is dat het college een belangrijke intentie, het aanvankelijk niet toestaan van bovengronds parkeren, slechts verwerkt in een kleine afbeelding in het masterplan, zonder expliciete toelichting, en dit vervolgens aan de raad presenteert als een vastgestelde ambitie, terwijl het formeel geen besluit is.

Wethouder Geilen legt uit dat het masterplan uit 2011 door de toenmalige raad en college is besproken en dat het gebruikelijk is dat plannen richting geven zonder elk detail expliciet te besluiten. Op pagina 38 van het masterplan staat beschreven hoe omgegaan wordt met auto’s en parkeren in het nieuwe centrum, en op pagina 39 staat een kaart waarop duidelijk wordt aangegeven waar bovengronds en ondergronds parkeren plaatsvindt. Voor het Tempelplein is zo duidelijk richting gegeven voor de inrichting van de openbare ruimte. Volgens hem was dit voor degenen die er een mening over wilden vormen voldoende inzichtelijk, ook al is het formeel geen besluit.

Mevrouw Lotfy (Burger Centraal) vraagt om duidelijkheid en zorgvuldigheid. Ze vindt het onzorgvuldig dat het college in 2024 de conclusie trekt dat het masterplan bovengronds parkeren niet toestaat, terwijl dat alleen in een afbeelding van 2011 stond. Ze verwacht niet dat ze in bijlagen en plaatjes moet zoeken naar impliciete plannen van het college. Ze vraagt daarom een toezegging van wethouder Geilen dat het college in de toekomst geen besluiten meer afleidt uit afbeeldingen, maar dat belangrijke besluiten altijd expliciet en woordelijk in het besluit worden opgenomen.

Wethouder Geilen legt uit dat hij geen toezegging kan doen. Hij weet niet precies hoe de discussie rond het masterplan in 2011 is verlopen en welke voorbereidende sessies of toelichtingen er toen hebben plaatsgevonden. Het college baseert zich op het vastgestelde kader uit het masterplan Openbare Ruimte Binnenstad, en het komt vaker voor dat besluiten worden ondersteund door zowel tekst als kaartmateriaal. Als tekeningen onduidelijk zijn, moet daarover in gesprek worden gegaan, maar hij kan niet instemmen met de brede toezegging om in de toekomst alleen woordelijke besluiten te hanteren.

De heer Boonen (GOB) vraagt om een punt van orde. Hij benadrukt dat de raad zich moet concentreren op het agendapunt dat voorligt. Volgens hem wordt er nu onnodig uitgebreid gediscussieerd over oude tekeningen en het masterplan van 2011, terwijl dat losstaat van het huidige besluit. Hij pleit ervoor om terug te keren naar de kern van de discussie en de procedurele beslissing die genomen moet worden.

De voorzitter benadrukt dat de raad zich moet richten op het actuele agendapunt. Hij geeft aan dat het begrijpelijk is dat fracties reflecteren op het proces van 5 juni 2025 en dat mevrouw Lotfy mocht inzoomen op het masterplan, omdat dit relevant is voor het huidige dossier. Tegelijkertijd verzoekt hij om de eerdere discussie en alle voorgaande stappen uit 2025 niet opnieuw te herhalen, zodat de focus weer ligt op het besluit dat nu voorligt.

Mevrouw Lotfy (Burger Centraal) legt uit dat zij het belangrijk vindt om vragen over het masterplan en de communicatie met belanghebbenden te bespreken, omdat dit direct verband houdt met de beoordeling van het bezwaarschrift. Ze benadrukt dat deze overwegingen relevant zijn om te bepalen of de beslissing op bezwaar kan worden goedgekeurd of dat aanvullende acties nodig zijn om belanghebbenden te compenseren. Ze vraagt de voorzitter om deze vragen toe te staan en stelt, als dat niet gebeurt, voor om dit punt in stemming te brengen bij de raad.

De voorzitter geeft aan dat mevrouw Lotfy haar standpunt mag hebben, maar benadrukt dat de discussie zich moet richten op het bezwaarschrift zelf. Hij erkent dat het masterplan relevant kan zijn en dat daar vragen over gesteld konden worden, waarop de wethouder heeft geantwoord.

Mevrouw Lotfy (Burger Centraal) vraagt de wethouder om te verduidelijken hoe hij kijkt naar de indruk die bij de bezwaarmaker is ontstaan dat hij bezwaar moest maken tegen het raadsbesluit van 5 juni, omdat hem kennelijk werd gezegd dat het vrij stond om te procederen. Ze wil weten of de wethouder vindt dat dit voor de bezwaarmaker de indruk heeft kunnen wekken dat het een besluit met rechtsgevolgen was. Daarnaast vraagt ze of het college, ondanks de niet-ontvankelijkheidsverklaring van het bezwaar, enige mogelijkheid ziet om de gemaakte kosten van de bezwaarmaker te compenseren.

Wethouder Geilen geeft aan dat de bezwaarmaker bij het gesprek juridisch werd bijgestaan en dat zijn jurist voldoende kennis heeft om te begrijpen wat wel of niet appellabel is. Het college ziet daarom geen reden om zich hierover te mengen of te concluderen dat er sprake is van een onjuiste voorstelling van zaken. Daarnaast stelt hij dat het college geen sprake van onzorgvuldig handelen ziet en daarom ook geen aanleiding ziet om de proceskosten van de bezwaarmaker te vergoeden.

De heer Renet (SPA) uit zijn zorgen over de manier waarop besluiten in eerdere plannen en tekeningen, zoals het masterplan, impliciet zijn genomen en welke gevolgen dat heeft voor de huidige bezwaarprocedure. Hij merkt op dat veel besluiten niet expliciet in tekst zijn vastgelegd, maar impliciet blijken uit schetsen of afbeeldingen. Hierdoor is voor raadsleden vaak niet duidelijk welke afwijkingen daadwerkelijk door de raad zijn goedgekeurd en hoe zij die kunnen achterhalen of beoordelen. Hij vraagt zich af hoe met zulke impliciete besluiten moet worden omgegaan en hoe transparant dit proces eigenlijk is voor zowel de raad als voor betrokken burgers.
Daarnaast richt hij zich op de praktische gevolgen voor de bezwaarprocedure. Als iemand nu bezwaar wil maken omdat het daadwerkelijke aantal parkeerplaatsen bijvoorbeeld 51 blijkt te zijn, terwijl een eerdere tekening 0 parkeerplaatsen aangeeft, rijst de vraag of dat bezwaar überhaupt inhoudelijk kan worden behandeld. Volgens hem is dit cruciaal, omdat het laat zien hoe burgers kunnen inspreken op situaties waarin de werkelijkheid afwijkt van de impliciete afspraken die uit tekeningen of eerdere plannen blijken.

Wethouder Geilen geeft aan dat hij de eerste vraag begrijpt en daarop kan reageren, maar dat hij de tweede vraag niet goed kan plaatsen of niet helemaal begrijpt.

De heer Renet (SPA) vraagt naar de praktische werking van de bezwaarprocedure. Hij legt uit dat het oorspronkelijke masterplan of ontwerp een tekening bevat met groen, terwijl het college uiteindelijk besluit om 51 parkeerplaatsen te realiseren. De bezwaarmaker kan daar volgens de commissie geen bezwaar tegen maken omdat het tekeningetje slechts een indicatie zou zijn. Hij vraagt zich af of iemand anders die komt en bezwaar wil maken tegen die 51 parkeerplaatsen die op het tekeningetje groen zouden zijn, wel een inhoudelijk bezwaar kan indienen?

Wethouder Geilen legt uit dat het tekeningetje in het masterplan uit 2010–2011 geen groen toont, maar alleen aangeeft waar bovengronds of ondergronds parkeren mogelijk is. Op het Tempelplein staat op dat tekeningetje aangegeven dat er geen parkeerplaatsen meer komen; dat was waar mevrouw Lotfy eerder naar verwees. De wethouder benadrukt dat het bezwaar tegen dat oorspronkelijke tekeningetje niet kan worden ingediend, omdat het geen besluitvormend karakter heeft. Op 5 juni heeft de raad dat tekeningetje echter aangepast door aan te geven dat er wel parkeren mag komen in dat gebied, zij het zonder exact aantal parkeerplaatsen vast te leggen. Daarmee is het masterplan in dat specifieke punt geamendeerd en is het toegestaan dat het college in de verdere uitwerking de 51 parkeerplaatsen realiseert zoals nu gepland. Dit vormt volgens hem het antwoord op de vraag of toekomstige belanghebbenden daar inhoudelijk bezwaar tegen zouden kunnen maken.

De heer Renet (SPA) vraagt of iemand inhoudelijk bezwaar kan maken tegen het besluit van het college om toch parkeren toe te staan op een plek die in het masterplan als geen parkeren is aangegeven, aangezien dat groene vlakje in het plan oorspronkelijk suggereert dat parkeren daar niet mag.

Wethouder Geilen legt uit dat het besluit om toch parkeren toe te staan is gebaseerd op de behoefte die tijdens de participatie naar voren kwam en past binnen het bestaande bestemmingsplan. Hij zegt dat, letterlijk genomen, hiertegen geen inhoudelijk bezwaar mogelijk is, omdat het kaderbesluit geen rechtsgevolg heeft, alleen toekomstige afwijkingen via een BOPA zouden rechtsgevolg hebben en daartegen kan wel bezwaar worden gemaakt.

De heer Renet (SPA) stelt vast dat wethouder Geilen aangeeft dat er geen mogelijkheid tot bezwaar bestaat tegen het toestaan van parkeren en niet tegen het niet-toestaan ervan. Met andere woorden, er is in dit stadium geen mogelijkheid tot bezwaar.

Wethouder Geilen geeft aan dat het feit dat er tegen het kaderbesluit zelf geen bezwaar mogelijk is, weinig relevant is voor de huidige beslissing op bezwaar. Hij wijst erop dat er nog aparte omgevingsvergunningen en verkeersbesluiten volgen, waartegen wel bezwaar kan worden gemaakt.

De heer Renet (SPA) benadrukt dat zijn vraag wel degelijk relevant is, omdat in het masterplan en andere plannen impliciet beslissingen zijn weergegeven, bijvoorbeeld door bepaalde elementen in te tekenen, waartegen feitelijk geen bezwaar mogelijk is. Hij maakt zich zorgen over hoe met zulke impliciete besluiten wordt omgegaan en dat inwoners daardoor geen formeel protest kunnen aantekenen.

Wethouder Geilen legt uit dat er wel degelijk stukken zijn met tekeningen waarop het college acties baseert. Hij noemt de omgevingsvisies van 2016 en 2025, waarin kaartmateriaal zit dat, hoewel in woorden abstract omschreven, concreet op de kaart zichtbaar is. Op basis van die kaarten werkt het college verder aan de uitwerking van plannen. Ook bij bestemmingsplanwijzigingen speelt verbeelding via kaarten een rol, en die besluiten staan open voor bezwaar. Tegelijkertijd geven de kaarten in de omgevingsvisie richting aan het college, ook al hebben ze niet per se directe rechtsgevolgen.

De heer Klein (Lokaal SGB) wijst erop dat het niet gaat om een illustratiekaart die slechts een tekst verduidelijkt, maar om losstaande kaarten die zelfstandig beleid bepalen. Volgens hem staan op die kaarten zaken die nergens letterlijk in de tekst zijn beschreven, maar die wel impliciet een besluit of beleidsrichting vastleggen. Het gaat dus om kaarten die op zichzelf al beleidsbepalend zijn, en niet slechts ondersteunend materiaal.

Wethouder Geilen legt uit dat het hier niet gaat om een illustratiekaart, maar om een beleidskaart die onderdeel is van de besluitvorming. Op deze kaarten staat duidelijk aangegeven waar bovengronds of ondergronds parkeren is toegestaan en hoe de hoofdverkeersstructuur wordt ingericht. Hoewel deze informatie niet altijd expliciet in de tekst staat, zijn de kaarten zelf bindend en beleidsmatig leidend.

De heer Renet (SPA) vraagt of hetzelfde geldt voor de andere beleidskaarten: kun je daar ook niet tegen in bezwaar gaan, net zoals bij de parkeerplaatsen, ongeacht of iets wel of niet wordt uitgevoerd?

Wethouder Geilen legt uit dat er twee soorten kaarten zijn: beleidskaarten in de omgevingsvisie en kaarten in bestemmingsplannen. De kaarten in de omgevingsvisie geven richting aan het college, maar vormen zelf geen juridisch besluit waartegen bezwaar kan worden gemaakt. Pas wanneer concrete besluiten volgen, zoals een verkeersbesluit om een weg naar 30 kilometer per uur aan te passen, ontstaat een formeel besluit waartegen wel bezwaar mogelijk is.

De heer Klein (Lokaal SGB) geeft aan dat illustratiekaartjes prima zijn om informatie te verduidelijken voor burgers en raadsleden. Hij maakt echter bezwaar tegen het gebruik van kaarten, afbeeldingen of grafieken als basis voor beleid, omdat dit moeilijk terug te vinden is en niet eenvoudig te doorzoeken of te verifiëren.

Mevrouw Lotfy (Burger Centraal) geeft aan dat het onwenselijk is dat de discussie alleen over de beslissing op bezwaar gaat, terwijl daaronder een reële klacht van een bezwaarmaker ligt. Ze benadrukt dat de gemeenteraad zich niet expliciet heeft uitgelaten over het aantal parkeerplaatsen, alleen dat er parkeerplaatsen moeten komen, maar niet of dat er meer, minder of hetzelfde moeten zijn. Daarom wil ze

een motie indienen waarin raadsleden duidelijk hun standpunt kunnen aangeven over de richting die ze het college meegeven.

Wethouder Geilen legt uit dat een motie over het aantal parkeerplaatsen op 5 juni had moeten worden ingediend. Toen heeft de raad zich al wel over de richting uitgesproken, zij het niet met een expliciet besluit. In het voorbereidende proces is uitgebreid besproken wat de verschillende partijen wilden, waarbij sommige fracties bijvoorbeeld liever volledig groen hadden gezien, maar uiteindelijk werd een compromis bereikt waar iedereen mee kon leven. Na 5 juni is het college verder gegaan met de participatie, is het definitieve ontwerp vastgesteld en zijn de voorbereidingen voor aanbesteding en vergunningsprocedures gestart. Volgens hem is het nu dus te laat om nog een motie hierover in te dienen.

Mevrouw Lotfy (Burger Centraal) wijst erop dat de gemeenteraadsleden bij hun eerdere overwegingen uitgingen van een situatie waarin er geen bovengrondse parkeerplaatsen zouden zijn, terwijl er in werkelijkheid al parkeerplaatsen waren toegestaan. Ze vraagt of dit verschil tussen veronderstelde en werkelijke situatie het oordeel van wethouder Geilen over de wenselijkheid van het uitspreken van de gemeenteraad verandert.

Wethouder Geilen legt uit dat de raad bij de motie van mevrouw Lotfy niet uitging van een situatie met 0 parkeerplaatsen, maar van het terugbrengen van 75 naar 51 parkeerplaatsen. Hij benadrukt dat dit expliciet in de motie stond en dat de raad daarmee precies wist waar het om ging. Uiteindelijk is de motie, met die kennis, bewust verworpen door de raad.

*Tweede termijn*

De heer Klein (Lokaal SGB) uit zijn frustratie over de besluitvorming rond parkeren. Hij geeft aan dat hij in het afgelopen jaar bij meerdere parkeerdossiers vaak te horen kreeg: Dat komt een volgende keer of de tarieven volgen later. Hierdoor vindt hij het hele parkeergebeuren onduidelijk. Hij betwijfelt daarom de stelligheid van het college dat alles duidelijk en nauwkeurig is verlopen, omdat volgens hem belangrijke informatie steeds uitgesteld wordt en niet meteen inzichtelijk is voor raadsleden.

De heer Boonen (GOB) probeert de vraag van de heer Klein te begrijpen en interpreteert het als een opmerking over het uitblijven van het nieuwe parkeerbeleid. Hij ziet het als een situatie waarin de raad nu een besluit moet nemen dat verband houdt met parkeren, terwijl het overkoepelende beleid nog niet volledig is uitgewerkt.

De heer Klein (Lokaal SGB) geeft aan dat er herhaaldelijk overleg is geweest over parkeren binnen de omgevingsvisie, maar dat er telkens werd aangegeven dat concrete besluiten nog komen. Hierdoor ontstaat volgens hem onzekerheid over timing en uitvoering. Nu er echter wel besluiten zijn genomen, zijn deze ineens bindend en kunnen ze niet meer worden teruggedraaid, wat voor hem de situatie onduidelijk en lastig maakt.

De heer Boonen (GOB) legt uit dat het nieuwe parkeerbeleid nog niet klaar is, waardoor er onduidelijkheid bestaat over de timing. Voor zijn fractie was het echter belangrijk om het besluit over het Tempelplein nu te nemen, omdat werk met werk gecombineerd kon worden. Hierdoor kon de overlast in de binnenstad en voor ondernemers zoveel mogelijk beperkt blijven en konden tijdens de werkzaamheden ongeveer twintig parkeerplaatsen beschikbaar blijven. Daarom kozen zij ervoor dit specifieke besluit alvast te nemen en het bredere parkeerbeleid later te behandelen, met de hoop dat dat zo snel mogelijk volgt.

De heer Klein (Lokaal SGB) geeft aan dat hij ontevreden is over de aanpak van het parkeerbeleid. Hij merkt op dat er het afgelopen jaar al meerdere keren over parkeren is gesproken, maar dat een integraal parkeerbeleid nog niet klaar is. Ondertussen worden wel afzonderlijke onderdelen, zoals het Tempelplein, al beslist, zonder dat deze in de bredere, integrale afweging worden meegenomen. Hij vindt dit vreemd en onvoldoende nauwkeurig, zeker omdat het Tempelplein een van de belangrijkste en duurste locaties van de gemeente betreft.

De heer Boonen (GOB) erkent dat velen wachten op een integraal parkeerbeleid, maar geeft aan dat voor het specifieke geval van het Tempelplein al duidelijkheid nodig was. Hij verwijst naar andere ontwikkelingen in de binnenstad en bezwaren die daarbij speelden. Volgens hem was het daarom verstandig om op dat moment een deelbeslissing te nemen, ook al had men wellicht liever gewacht op het volledige beleid.

De heer Renet (SPA) vraagt opheldering aan de heer Boonen over een eerder punt. Tijdens diens betoog leek het alsof de heer Renet de nationale regels wilde veranderen. Hij stelt dat dit een misverstand is. Hij wilde alleen weten welke criteria de gemeente hanteert om iets al dan niet openbaar te maken. Volgens hem betekent dat niet dat hij de regels wil aanpassen.

De heer Boonen (GOB) legt uit dat hij nooit de intentie had iemand aan te vallen en benadrukt dat zijn opmerkingen als tegenargumenten in een debat gezien moeten worden, niet als persoonlijke aanvallen. Hij geeft aan dat hij de heer Renet waarschijnlijk verkeerd begrepen heeft.

Mevrouw Lotfy (Burger Centraal) vraagt of bij een beslissing op bezwaar, die namens de gemeenteraad wordt genomen, de argumenten van de bezwaarmaker meegenomen en besproken moeten worden, of dat er helemaal geen aandacht aan besteed hoeft te worden.

De heer Boonen (GOB) geeft aan dat hij het eens is dat er nog vragen besproken moeten worden. Hij licht toe dat zijn punt van orde bedoeld is om te voorkomen dat het gesprek afdrijft naar details over kaarten uit het masterplan van 2011, waarvan volgens hem onduidelijk is welke kennis destijds aanwezig is en die niet meer relevant zijn voor de huidige besluitvorming. Volgens hem gaat het in deze ronde om de vraag of het besluit van 5 juni wel of geen rechtsgevolg heeft, en niet om historische details op detailniveau.

Mevrouw Lotfy (Burger Centraal) geeft aan dat het masterplan onderdeel is van het bezwaar van de bezwaarmaker. Ze licht toe dat zij daarom bewust doorvraagt op dit punt en op de vraag hoe de raad hier in de toekomst mee omgaat, aangezien de bezwaarmaker de situatie als onwenselijk beschouwt. Ze vindt het niet passend dat raadsleden bepalen wat andere raadsleden wel of niet mogen zeggen en vraagt waarom zij, gezien de argumenten van de bezwaarmaker, hier niet verder op zou mogen doorvragen.

De heer Boonen (GOB) geeft aan dat hij niet wil bepalen wat een ander wel of niet mag zeggen. Hij benadrukt dat hij het belangrijk vindt dat de discussie zich richt op het voorliggende raadsvoorstel. Volgens hem is het masterplan terecht aan de orde, omdat het deel uitmaakt van de argumentatie van de bezwaarmaker, maar gaat de discussie op een gegeven moment te ver door in te zoomen op de totstandkoming van het masterplan in 2011 en de kennispositie van de raad destijds. Dat detailniveau vindt hij niet meer relevant.

Mevrouw Lotfy (Burger Centraal) richt zich tot de heer Smeets en geeft aan dat de coalitiepartijen uiteindelijk hebben besloten tot het verminderen van parkeerplaatsen. Ze vraagt hoe hij het bezwaarschrift leest en of hij, gezien de aangevoerde argumenten zoals het ontbreken van parkeerbeleid en -onderzoek, het niet meenemen van extra bezoekers bij detailhandel en de renovatie van de ABC-garage, achteraf factoren ziet die destijds onvoldoende zijn meegenomen in zijn besluitvorming.

De heer Smeets (CDA) geeft aan dat hij uitgaat van de informatie die door collega’s en het college wordt aangeleverd en daarnaast zelf onderzoek doet. Hij stelt tevreden te zijn over de gevolgde aanpak en het besluit waar zijn fractie voor heeft gestemd. Hij licht toe dat de betreffende parkeerplaatsen bedoeld zijn voor kort parkeren en quick shopping, en niet voor langdurig bezoek aan grotere winkels. Volgens hem maken vaste klanten daar weinig gebruik van. Hij merkt op dat de parkeerplaatsen vaak leeg staan, wat hij zelf meerdere keren heeft gecontroleerd. Tot slot geeft hij aan dat zijn fractie op basis van de aangeleverde informatie en deze observaties tot haar beslissing komt.

De heer Boonen (GOB) reageert op de opmerking over coalitiepartijen en geeft aan dat dit volgens hem genuanceerder ligt. Hij herinnert eraan dat het oorspronkelijke voorstel uitging van het volledig schrappen

van parkeerplaatsen en dat zijn fractie zich daar juist fel tegen heeft verzet, ook tegenover het eigen college. Hij benadrukt dat GOB heeft gepleit voor het behouden van parkeerplaatsen en dat het uiteindelijke besluit een compromis is, mede tot stand gekomen na gesprekken met de bezwaarmaker en omwonenden. Volgens hem is het daarom onjuist om te stellen dat de coalitie de parkeerplaatsen bewust naar nul wilde brengen.

Mevrouw Lotfy (Burger Centraal) stelt dat er in de raad geen sprake hoeft te zijn van een compromis, omdat raadsleden zelfstandig kunnen stemmen voor behoud van parkeerplaatsen. Ze geeft aan dat zij het verminderen van het aantal parkeerplaatsen ziet als een bewuste keuze en vraagt de heer Boonen dat ook zo te benoemen. Vervolgens gaat ze in op de bijdrage van de heer Smeets en benadrukt ze dat de parkeerplaatsen op het Tempelplein volgens de bezwaarmaker in een andere parkeerbehoefte voorzien dan andere locaties. Ze geeft aan dat deze plekken juist bedoeld zijn voor kort parkeren en op drukke momenten vaak vol staan. Ze stoort zich eraan dat wordt gesteld dat dit niet de klanten van de bezwaarmaker zouden zijn en vraagt hoe een raadslid kan bepalen wat wel of niet de klantenkring van een ondernemer is, terwijl die ondernemer zelf aangeeft nadeel te ondervinden van het besluit.

De heer Smeets (CDA) geeft aan dat hij zijn eerdere opmerking niet zo heeft bedoeld. Hij licht toe dat het volgens hem gaat om klanten die gericht naar de betreffende zaak gaan en daarvoor doorgaans gebruikmaken van andere parkeerplaatsen, omdat dit geen snelle in- en uitstap is.

Mevrouw Lotfy (Burger Centraal) meldt dat zij vaste klant is van de bezwaarmaker en juist wel gebruikmaakt van de parkeerplaatsen op het Tempelplein. Ze benadrukt dat zij daar consequent parkeert wanneer ze de zaak bezoekt.

De heer Boonen (GOB) geeft aan dat hij wil voorkomen dat de besluitvorming van 5 juni opnieuw wordt overgedaan. Hij stelt dat het sluiten van compromissen voor zijn fractie een bewuste politieke keuze is en erkent dat daar verschillend over wordt gedacht. Hij benadrukt dat bij de afweging meer belangen spelen dan alleen die van de bezwaarmaker. Volgens hem werd het oorspronkelijke plan om het gebied volledig te vergroenen door veel omwonenden positief ontvangen. Hij geeft aan dat het aantal van 51 parkeerplaatsen het resultaat is van een compromis, waarbij zijn fractie zelfs ruimte zag voor een hoger aantal. Hij benadrukt dat het doel is om alle belangen zorgvuldig af te wegen en niet uitsluitend het belang van een bezwaarmaker, hoe belangrijk dat ook kan zijn.

Mevrouw Lotfy (Burger Centraal) merkt op dat er meerdere belangen spelen en dat de uitkomst van de vraag of men in de binnenstad liever groen of parkeerplaatsen ziet, sterk afhangt van wie die vraag wordt gesteld.

De heer Janssen (GroenLinks/PvdA) geeft aan dat de discussie volgens hem te ver afdrijft. Hij benadrukt dat het in deze behandeling gaat om het bezwaarschrift en de vraag of de besluitvorming van 5 juni zorgvuldig is geweest. Volgens hem is dat het geval, omdat het besluit in meerdere stappen is genomen en er uitgebreid informatie is verstrekt. Hij stelt dat een bredere discussie over parkeren, groen of parkeerbeleid hier niet aan de orde is en het debat over het bezwaar niet ten goede komt.

Mevrouw Lotfy (Burger Centraal) benadrukt dat de gemeenteraad het orgaan is dat beslist op het bezwaar en dat het volgens haar ook in politieke zin relevant is om de bezwaarmaker te horen en hierover met collega’s van gedachten te wisselen, ook als het bezwaar juridisch niet-ontvankelijk is. Ze licht toe dat bij het peilen van wensen voor het Tempelplein van belang is wie wordt bevraagd en hoe de vraag wordt gesteld. Volgens haar kan het schrappen van parkeerplaatsen gevolgen hebben voor ondernemers en is het daarom niet vanzelfsprekend om alleen de wens voor meer groen leidend te laten zijn. Ze stelt dat wonen in een binnenstad betekent dat men rekening houdt met stedelijke functies. Ze vraagt de heer Boonen hoe hij de belangen weegt en of de belangen van ondernemers in de binnenstad volgens hem niet zwaarder zouden moeten wegen dan die van bewoners die rust en groen wensen, maar ervoor kiezen om in het centrum te wonen.

De heer Boonen (GOB) geeft aan dat hij de tegenstelling die wordt geschetst te zwart-wit vindt. Hij stelt dat het niet uitsluitend gaat om de belangen van een ondernemer tegenover bewoners die groen willen,

maar dat er meerdere belangen zijn meegewogen. Hij noemt onder meer hittebestendigheid en waterafvoer als factoren die onderdeel zijn van het plan. Hij geeft aan dat in verschillende varianten meerdere belangen zijn afgewogen en dat zijn fractie uiteindelijk van mening is dat het gekozen plan de beste afspiegeling vormt van al deze belangen.

De heer Paauwe (Stadspartij) stelt dat de hoogste parkeeropbrengsten in Sittard-Geleen afkomstig zijn van locaties met hoge tarieven en veel parkeerders en dat het Tempelplein daarin relatief op nummer één staat. Volgens hem wordt ten onrechte de indruk gewekt dat er weinig gebruik wordt gemaakt van deze parkeerplaats, terwijl het juist de grootste opbrengst genereert.

De heer Smeets (CDA) reageert dat hij niet heeft gezegd dat het Tempelplein niets oplevert. Hij benadrukt dat hij heeft willen aangeven dat parkeren daar relatief duur is en dat de locatie daarom vooral bedoeld is voor kort parkeren en quick shopping.

De voorzitter wijst erop dat de portefeuillehouder heeft toegezegd dat de vraag van de heer Renet over het al dan niet openbaar maken van geluidsopnamen van een zitting van de bezwaarschriftencommissie wordt doorgeleid naar deze commissie.

De heer Renet (SPA) verduidelijkt dat het hem specifiek gaat om de criteria wanneer geluidsopnamen niet openbaar gemaakt mogen worden. Hij legt uit dat er een openbare zitting is en dat het besluit openbaar is, maar dat zowel de burger als de bezwaarcommissie toestemming moeten geven voor opnamen. Hij wil weten op basis van welke criteria de bezwaarcommissie kan besluiten opnamen niet openbaar te maken.

De voorzitter vraagt vervolgens of het voorstel als hamerstuk kan worden doorgevoerd.

Mevrouw Lotfy (Burger Centraal) is het eens met de kern van het juridische besluit, maar geeft aan dat de aanloop ernaartoe haar ertoe brengt om nog niet volledig in te stemmen. Ze wil nadenken over een mogelijkheid om de bezwaarmaker enigszins tegemoet te komen en verzoekt dat het voorstel voorlopig als bespreekstuk blijft. Dit wordt ondersteund door de Stadspartij, VVD, Lokaal SGB en SPA.

De voorzitter sluit de vergadering om 22.55 uur.